

نسخه‌های تازه‌یافته

حسین متقی

بخش اول

همان‌گونه که پیش‌تر اشاره شد، نسخه‌های خطی اگرچه کم حجم باشند، باید بدون هیچ‌گونه پیش‌داوری و تبعیض فهرست شوند و به تفصیل معرفی گردند، چه بسا که همین دستنویس‌های خرد و کم حجم گمشده پژوهشگری بوده باشد، هر چند از نظر برخی فهرست‌نگاران این‌گونه نسخه‌ها ارزش فهرست‌نگاری ندارند. اینک در ادامه، طبق وعده‌ای که در شماره پیشین این نشریه وزین داده شد، در حدود ۱۲۰ رساله کوچک و کم حجم و حتی بزرگ و حجیم - که فقط در جلد نخست فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه بزرگ حضرت آیت‌الله العظمی مرعشی نجفی ره از قلم و دید فهرست‌نگار آن دور مانده - معرفی می‌گردد، امید است تا به تدریج در این مجله به بررسی یک‌یک رساله‌های فائته در مجلدات فهرست‌های نسخ خطی کتابخانه پرداخته شود و ان شاء‌الله پس از اتمام معرفی رساله‌های جا مانده در مجموعه‌ها به سایر استدراکات نیز پرداخته خواهد شد.

(اخلاق - عربی)

۱. آداب التعلم والتعليم

مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «ينبغى لطالب العلم والحكمة أن يكون بينه وأمنية إسكان نفسه و تكميل

نفوس الناقصين دون إقبال الناس ...؛ فصل في العلوم الأدبية، علم الأدب ما يحترز به عن الخلل في كلام العرب لفظاً...».

انجام: «فصل في مصطلحات علم المنطق ...؛ دلالة الكتابة والألفاظ وضعية بحسب اختلاف الأوضاع فحصل للأشياء وجودان آخران لفظي وكتبي والسلام».

گزارش متن: رساله مختصری است در آداب تعلیم و تعلم و این که دانشجوی علوم اسلامی چه آثار و کتبی را باید مطالعه نماید؛ این اثر در چند «فصل و لمعة» نگارش یافته است. گفتنی است شاید این اثر بخشی از کتابی بزرگ بوده باشد که البته احتیاج به بررسی بیشتری دارد. برخی فصول این اثر برای تحقیق بیشتر پژوهشگران درج می‌گردد: فصل في العلوم الأدبية (٩٠ الف)، فصل في تعداد العلوم الشرعية (٩٠ ب)، فصل في أجزاء علم الطريقة (٩١ ب)؛ فصل في العلوم الحكمية (٩١ ب)، لمعة: الحكمة النظرية (٩٢ الف)، لمعة: العلم الإلهي (٩٢ الف)، فصل [في] فروع علم الإلهي (٩٣ الف)، فصل في مصطلحات علم المنطق (٩٣ ب)، و ... ناگفته نماند که در این موضوع کتب چندی تألیف گردیده است که از آن جمله‌اند: آداب المتعلمين خواجه نصیرالدین طوسی و تعلیم المتعلم برهان الدین زرنوچی و دیگران. رساله حاضر هیچ یک از آنها نیست. همچنین در این اثر از کتبی نام می‌برد که برای مطالعه متعلم و دانشجو توصیه گردیده است، برخی عبارت‌اند از: مفتاح العلوم لأبی یعقوب یوسف السکاکی، مفاتیح الغیب لفخرالدین محمد الرازی، تجرید العقائد للأستاذ الكل فى الكل نصیر الحق والدین محمد بن الحسن الطوسی، كتاب الأصول لأقلیدس الصوری، كتاب المسطی المنسوب إلى البطلميوس القلوذی، كتاب الكون، كتاب السماء و العالم، كتاب المعادن، كتاب النبات، كتاب الحیوان، ایساغوجی، كتاب الشفاء لابن سینا و ... مؤلف درباره شفای بوعلی می‌نویسد: «كتاب الشفاء مشتمل عليهما [أصول العلوم النظرية] بأجمعها والمتاخرون قد أخذوا من كل من المنطق والطبيعتيات والالهيات شيئاً و تركوا أشياء، لعمري أنّ ما طرحوه وإن لم يكن أعلى وأرفع مما أخذوه لم يكن أدنى وأنزل فصار كلامهم فيها بحيث لا يشفى العليل ولا يروي الغليل كما لا يخفى على الطلبة».

گزارش نسخه: نوع خط: شکسته نستعلیق نام کاتب: [حیدر بن علی بن اسماعیل بن عبدالعالی هاشمی کرکی (به قرینه برگ ۳۸ الف)] تاریخ کتابت: [سال

۱۰۷۲ عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز نوع کاغذ: شرقی نخودی آهار مهر زده تعداد برگ: ۴ (۹۰ الف - ۹۳ ب) تعداد سطر: ۱۷ اندازه متن: ۱۱/۵ × ۶/۵ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۹/۵ × ۱۲ سانتیمتر نوع جلد: تیماج قهوه‌ای فرسوده.

ویژگی‌های نسخه: در حاشیه تصحیح گردیده است. در انجام فواید طبی، ریاضی، حدیثی، رمل، ابیاتی به فارسی و عربی دیده می‌شود که از آن جمله است: قال رجل لمشوقته: أَرِيدُ أَرَاكَ فَفَهْمْتَ مِنْهُ الْمَسْوَكَ لَأَنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْأَرَاكَ فَأَتَتْهُ بِهِ فَقَالَ لَهُ: مَا أَرِيدُ سَوَاكًا!؛ جميع أحاديث كتاب الكافي ستة عشر ألفاً ومئة وتسعة وتسعون حديثاً: الصحيح ۵۰۷۲، الحسن ۱۴۴، الموثق ۱۱۱۸، القوى ۳۰۲، الضعيف ۹۴۸۵ و

«ذیل نسخه شماره ۱۰۱»

۲. [أحاديث منتخبة]

(حدیث - عربی)

از: حسن بن علی بن حسن حسینی توبی بحرانی^۱ (درگذشته بعد از سال ۹۷۱ ه). آغاز: «بسملة، حکایة عن موسی بن عمران عليهما السلام، أَنَّهُ لاقَ إِبْلِيسَ - لعنه الله - فِي طریق الطور فرفع العصا ليضربه بها قال: يا موسی، أَنَا مَا أَخَافُ مِنَ الْعَصَى وَإِنَّمَا أَخَافُ مِنْ قَلْبِ فِيهِ الصَّفَا ...».

انجام: «وَقَالَ لِلْعُلَمَاءِ أَنْتُمْ أَحْبَاتِي وَأَفْضَلُ خَلْقِي بَعْدَ أَنْبِيائِي وَقَالَ اللَّهُ عَزَّ ذِيَّلَهُ عَالَمُ وَالْمُتَعَلَّمُ فِي الْفَضْلِ سَوَاءٌ، مِنْ كِتَابِ الدِّيلَمِيِّ».

گزارش متن: مجموعه‌ای است از احادیث با عنوان‌های «مسئله - مسئله، علة، فائدة، باب - باب» که از ارشاد القلوب دیلمی (قرن ۸ ه) و طبرسی (قرن ۶ ه) و ... نقل شده است. در برخی ابواب از جمله علل‌هایی که برای احکام نقل می‌کند، شبیه به علل الشرائع مرحوم شیخ صدق است، ولی آن نیست. این اثر به احتمال بسیار باید از گردآورنده این مجموعه یعنی کاتب نسخه بوده باشد که البته باید بیشتر تحقیق شود. برخی عناوین و ابواب این نسخه چنین است:

باب علة وجوب الخمس، باب مواقیت، باب فی الزکاة، باب فی فضل الصدقة، باب فی فضل الكعبۃ، باب فی المال، باب فی الأكل والشرب، باب الإيمان والنذر، باب فی حب

۱. در این نسبت تردید وجود دارد.

النساء، باب فی حق الزوج، باب فی حق المرأة علی زوجها، باب الغيرة، باب عقود المرأة،
باب ما جاء فی المتعة، باب ما جاء فی الأولاد، باب فی الطلاق، باب علة خروج المؤمن من
الكافر، باب العلة التي من أجلها صارت
يادآوری می‌شود چنانچه این اثر از کاتب بوده باشد تاریخ تأليف آن سال ۹۷۱ هـ
خواهد بود.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نسخ ■ نام کاتب: شاید به خط مؤلف که همان کاتب این
مجموعه است ■ تاریخ کتابت (تأليف): سال ۹۷۱ ق ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی
و قرمز ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ■ تعداد برگ: ۲۱ (۹۶ ب - ۱۱۶ الف) ■ تعداد سطر:
۲۰ ■ اندازه متن: ۱۴/۵ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۱۷/۵×۲۵ سانتیمتر ■ نوع جلد:
دوره‌ی تیماج؛ برون: زرد با عطف و مغزی تیماج مشکی فرسوده؛ درون: قهوه‌ای.
ویژگی‌های نسخه: این اثر در حاشیه تصحیح گردیده است و حاشیه‌نویسی‌هایی به
نقل از کتاب дійлімі و معالم التنزیل دارد.

«ذیل نسخه شماره ۲۴۵»

۳. احکام نجوم (رساله در ...) مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «باب در دانستن آن که اوّل هر ماهی چه روز است به طریق ...، (۱۱۳ الف)
فصل بدان که فلك البروج را دوازده بخش کرده‌اند و هر یک را برج نام نهاده‌اند و این
بروج بعضی منقلب و بعضی ثابت و بعضی ذوج‌سین می‌باشند ...».
انجام: «(۱۲۱ الف) باب در دانستن سکزیلدوز، بدان که حکما تصور ...، (۱۲۱ ب)
فصل در بیان احکام قوس و قزح ... و اگر از جانب مشرق بود دلیل باشد بر چیزهای
اراجیف و مرگ اکابر و الله أعلم بالصواب».

گزارش متن: رساله‌ای است در بیان بروج فلكی دوازده گانه و احکام متفرق بر آنها،
همچون طالع، تولد ها و که در چند باب و فصل به شرح ذیل نگارش یافته است:
باب: در بیان دانستن آن که اوّل هر ماهی چه روز است (۱۱۲ ب)، فصل: بدان که فلك
البروج را دوازده بخش کرده‌اند (۱۱۳ الف)، فصل: در بیان نظرهای ستاره‌های سیاره

(۱۱۳ ب)، فصل: اگر ماه در برج حمل باشد دیدار پادشاهان و حاکمان دیدن و ...
 (۱۱۴ الف)، فصل: روز شنبه به زحل تعلق دارد؛ روز یکشنبه به آفتاب ... (۱۱۶ ب)،
 فصل: بدان که چون آفتاب بر برج حوت رسد ... (۱۱۷ ب)، فصل: اول سال عرب از غرّه
 محرم است و ... (۱۱۷ ب)، فصل: اول محرم که ابتدای سال عرب است ... (۱۱۷ ب)،
 فصل: نوروز که اول سال عجم است (۱۱۸ الف)، فصل: هر وقتی که فرزند از مادر متولد
 می‌شود (۱۱۸ الف)، فصل: هر برجی از بروج دوازده گانه که طالع واقع شود ...
 (۱۱۹ الف)، فصل: در بیان احکام آفتاب گرفتن و آن راكسوف گویند (۱۱۹ ب)، فصل:
 در بیان احکام ماه گرفتن و آن را خسوف گویند ... (۱۲۰ الف)، باب: در دانستن
 سکزیلدوز (۱۲۱ الف)، فصل: در بیان احکام رعد و برق (۱۲۱ الف)، فصل: در بیان
 احکام قوس و قژح.

گزارش نسخه: نوع خط: شکسته نستعلیق **نام کاتب:** [حیدر بن علی بن اسماعیل
 بن عبدالعالی هاشمی عاملی کرکی (به قرینه برگ ۳۸ الف)] **تاریخ کتابت:** [سال
 ۱۰۷۲ ه] **عنوانها و نشانیها:** قرمزو مشکی **نوع کاغذ:** شرقی نخودی آهار مهر زده
تعداد برگ: ۱۱ (۱۱۲ ب - ۱۲۲ الف) **تعداد سطر:** ۱۷ **اندازه متن:** $6/5 \times 11/5$
سان蒂متر اندازه جلد: $12 \times 19/5$ سانتیمتر **نوع جلد:** تیماج قهوه‌ای فرسوده.

ویژگی‌های نسخه: در حاشیه تصحیح گردیده است. در انجام نسخه فوایدی در
 معرفت رجال الغیب (۱۲۲ الف)، در مسافرت و ادعیه و آداب آن (۱۲۲ ب - ۱۲۵ الف)،
 تبصره‌ای در اعتدال در اخلاق و صحّت نفس و ... (۱۲۵ الف - ۱۲۶ الف) و ... آمده است.
 «ذیل نسخه شماره ۱۰۱»

(ترجم - عربی)

۴. أحوال الفارابي (۱)

مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «فی کتاب تاریخ الأطباء أبو بصیر^۱ الفارابی هو محمد بن محمد بن اوزلغ بن طرخان من مدينة فاراب وهي مدينة من مداين الترك في أرض خراسان وكان أبوه قايد الجيش وهو فارسي ...».

۱. در نسخه چنین است و صحیح آن ابونصر است.

انجام: «مقالة فی وجود صناعة الكيمياء والرّد علی مبطلها كلام ... علی مسائل سأله عن معنی ذات و معنی جوهر و معنی طبیعة، كتاب النواميس لـأفلاطون، كتاب شرائط اليقین، رسالة فی مهیة النفس؛ انتهى».

گزارش متن: شرح احوال ابونصر محمد بن محمد فارابی (متوفی سال ٣٣٩ھ) منقول از کتاب عيون الأنباء فی طبقات الأطباء تألیف موفق‌الدین ابوالقاسم بن أبي‌اصبیحة خلیفة بن یونس طبیب خزرجی شافعی (درگذشته سال ٦٦٨ھ) است که البتہ تلخیص گردیده است. خلاصه‌ای از عبارات ابن ابی‌اصبیحة در مؤلفات الفارابی: صص ٢٧ - ٣٠ و متن کاملی از عبارات وی در الفارابی فی المراجع العربیة: صص ٩٨ - ١١١ درج شده است. گفتنی است در این نسخه از عيون الأنباء ابن ابی‌اصبیحة با عنوان تاریخ الأطباء یاد شده است. در این شرح احوال به برخی تصنیفات فارابی نیز اشارت رفته است که عبارت‌اند از: شرح الماجستی لبطلمیوس، شرح البرهان لأرسطو، شرح القياس لأرسطو، شرح کتاب باریرمینیاس، شرح کتاب إیساغوجی لفرفوریوس، شرح کتاب سماع الطبیعی لأرسطو، کتاب النوامیس، شرح مقالة اسکندر الأفریدوی فی النفس، شرح صدر کتاب الأخلاق لأرسطو، کتاب المدينة الفاضلة والمدينة الفاسقة والمدينة المبذلة والمدينة الضالة، کتاب الموسيقی الكبير، کتاب فی إحصاء الإيقاع، کلام فی الموسيقی، فصول فلسفیة منتزعه من کتب фلاسفه، کتاب الرّد علی جالینوس، کتاب النوامیس لـأفلاطون، کتاب شرایط اليقین، رسالة فی مهیة النفس و

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق □ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی)^۱] فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ٤٤٧ الف)] □ تاریخ کتابت: [سال ١٠٧٢ھ] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی □ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ١ (٣٦٣ الف) □ تعداد کل سطور: ٢٣ □ اندازه متن: ١١/٥×١٧/٥ سانتیمتر □ اندازه جلد: ١٨×٢٧/٥ سانتیمتر □ نوع جلد: دو رو تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر. ویژگی‌های نسخه: آثار بسیار ناچیزی از رطوبت‌دیدگی در فراز برگ آغاز دیده می‌شود.

۱. نسخه‌ای به خط همو در این کتابخانه به شماره ٧٤٩٨ نگهداری می‌شود که کاتب در آن نام پدر خویش را «نقدعلی» معرفی کرده است؛ گفتنی است مجموعه دیگری هم به خط همین کاتب به شماره ٢٠٣٩ در کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران در تهران موجود است.

رک: فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه نوربخش (خانقاہ نعمت‌اللهی تهران): ج ۱، ص ۱۳۹؛ الفارابی فی المراجع العربية: صص ۹۸ - ۱۱۱؛ عيون الأنباء فی طبقات الأطباء: صص ۶۰۳ - ۶۰۹.
 «ذیل نسخة شماره ۲۸۶»

(تراجم - عربی)

۵. أحوال الفارابي (۲)

از: ابوالعباس احمد بن محمد بلخی اربلی مشهور به «ابن خلکان» (درگذشته سال ۶۸۱ھ).
 آغاز: «فی تاریخ ابن خلکان: ابونصر محمد بن محمد بن طرخان بن اوزلغ الفارابی التركی الحکیم المشهور صاحب التصانیف فی المنطق و الموسيقی و غيرهما من العلوم و هو أكبر فلاسفه المسلمين ...».

انجام: «ولم يزل على ذلك إلى أن توفي سنة تسع وثلاثين وثلاثمائة بدمشق وصلّى عليه سيف الدولة في أربعة من خواصه وقد ناهز ثمانين سنة ودفن بظاهر دمشق [خارج باب الصغير] انتهى».

گزارش متن: شرح احوال ابونصر محمد بن محمد فارابی (متوفی سال ۳۳۹ھ) به نقل از وفیات الأعیان و أبناء الزمان تأليف ابن خلکان است که در این نسخه با اندکی تصرف در برخی عبارات درج گردیده است. گفتنی است که در این نوشتار از کتاب وفیات الأعیان با عنوان تاریخ ابن خلکان یاد شده است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق □ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] □ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ھ] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی □ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ۲ (۴۰۷ ب - ۴۰۸ الف) □ تعداد سطر: ۲۷ □ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر □ نوع جلد: دوره تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین، با ترنج و سرترنج طلایی، قرمزو طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

رک: الفارابی فی المراجع العربية: ج ۱، صص ۱۱۵ - ۱۱۹؛ وفیات الأعیان و أنباء الزمان: ج ۴، صص ۳۸۷ - ۳۸۹.
 «ذیل نسخة شماره ۲۸۶»

۶. اختلاف الناس فی أمر النفس و أمر العقل = أمر النفس و أمر العقل = النفس = رسالت الشیخ الرئیس إلی الکیا أبی جعفر محمد بن الحسین بن المرزبان (فلسفه - عربی)

از: شیخ الرئیس ابوعلی حسین بن عبدالله بن سینا (درگذشته سال ۴۲۷ ه).

آغاز: «کیاننی^۱ أطّال اللّه بقاء^۲ الکیاء الفاضل الأوحد وأدّام عزّه و تأییده و نعمته و تمہیده و أجزل من کل خیر مزیده عن سلامته والحمد للّه رب العالمین و صلوته على رسوله محمد و آلہ الطیبین، قد وصل کتاب الکیاء ... و شکرت اللّه عزّت قدرته ... والذی ذکرہ من اختلاف الناس فی أمر النفس و العقل ...».

انجام: «و طالت على افتخرت منانتی وكانت قد أقعدتنی وكفت يدی عن الخطأ والكتابة وهذا أول ما كتبت بيدي وهو من برکات معرفته والله تعالى تمنعني والسلام».

گزارش متن: رسالت مختصر فلسفی در موضوع نفس و عقل است که بنابر مقدمه رساله، ابن‌سینا در جواب سؤال کیا ابو‌جعفر محمد بن حسین بن مرزبان نگاشته و بنابه نوشته مرحوم مهدوی باید یکی از آخرين نوشته‌های ابن‌سینا بوده باشد. ابن‌سینا در این اثر از کتاب الانصاف و چگونگی از بین رفتن آن سخن به میان آورده است: «إنی كنت صنفت كتاباً سمیت كتاب الانصاف و قسمت العلماء قسمین مغربین و مشرقین ... وقد كان يشتمل هذا الكتاب على قریب من ثمانیة وعشرين ألف مسألة ... لكان عشرين مجلدة فذهب في بعض الهزائم ولم يكن الا نسخه النصیف ...». مرحوم مهدوی آورده است که ظاهراً نهباً و غارت منزل شیخ‌الرئیس در حدود سال ۴۲۵ هاتفاق افتاده بوده است. گفتنی است که اصفهان در سال ۴۲۱ هیک بار غارت شده و مصحح تنتمه صوان الحکمة به نقل از زبدة التواریخ نهباً کتب شیخ ابوعلی سینا را در سال ۴۲۷ هیادداشت کرده است که با توجه به سال وفات شیخ‌الرئیس، همان‌گونه که گذشت، باید از آخرين تألیفات وی بوده باشد. نیز بنا به نوشته مرحوم مهدوی، این اثر ضمن ارسانی از عرب

(ج ۱، صص ۱۱۹ - ۱۲۲) در سال ۱۹۴۷ در قاهره به چاپ رسیده است.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نستعلیق ■ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] ■ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] ■ عنوانها

۱. در بیشتر نسخه‌ها «کتاب» است و صحیح آن نیز چنین است، لیکن در نسخه حاضر بدین صورت آمده است.

۲. در نسخ دیگر «تعالی» آمده است.

و نشانی‌ها: قرمزو مشکی ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۱۱۹ (الف- ۱۱۹ ب) ■ تعداد سطر: ۲۷ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر ■ نوع جلد: دوره تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین، با ترنج و سرترنج طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

رک: فهرست نسخه‌های مصنفات ابن سینا: صص ۲۰-۲۲.

«ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

٧. الأرزاق (رسالة في ...)

(عقاید - عربی)

از: شیخ الرئیس ابوعلی حسین بن عبدالله بن سینا (درگذشته سال ۴۲۷ ه). آغاز: «و كتب، - قدس الله روحه - إلیه، سمعت من الشیخ الزکی أبی القاسم الفضل بن محمود المتطتب - أadam الله عزه - أنه جرت مناظرة بين مولانا الشیخ الرئیس أفضـلـ المتأخرینـ، جـمـعـ اللـهـ لـهـ شـمـلـ السـرـورـ ... فـأـجـابـ الشـیـخـ الرـئـیـسـ - أـعـلـىـ اللـهـ درـجـتـهـ - وـقـالـ جـرـیـ بـینـ وـبـینـ وـاحـدـ مـنـ ... ، بـسـمـ اللـهـ الرـحـمـنـ الرـحـیـمـ رـبـ وـقـ وـأـعـنـ الـحـمـدـ لـلـهـ وـنـعـودـ بـالـلـهـ مـنـ عـلـمـ يـسـلـمـنـاـ إـلـىـ الجـهـلـ بـعـدـهـ وـالـجـهـودـ لـفـضـلـهـ أـنـ كـثـيرـاـ مـنـ لـمـ يـسـطـعـ النـظرـ ...». انجام: «وـ فـیـ كـلـ ذـلـكـ مـنـ الـمـنـافـعـ مـاـ يـطـوـلـ الـقـوـلـ فـیـ اـسـخـراـجـهـ، حـتـىـ لـاـ يـوـجـدـ فـیـ الـعـالـمـ شـیـءـ بـاطـلـ؛ تـمـتـ وـصـلـیـ اللـهـ عـلـیـ مـحـمـدـ وـأـهـلـ بـیـتـهـ الطـاهـرـینـ الطـاهـرـینـ الـمـعـصـومـینـ».

گزارش متن: رساله مختصر فلسفی در موضوع رزق و روزی و کیفیت تقسیم‌بندی آن است که ابن سینا به درخواست شیخ ابوسعید ابی‌الخیر صوفی نیشابوری (متوفی سال ۴۴۰ ه) به نحو ایجاز نگاشته است. براساس آنچه که در مقدمه این اثر آمده است، شیخ ابوسعید در نامه‌اش به ابن سینا می‌نویسد: «سمعت من الشیخ الزکی أبی القاسم الفضل بن محمود المتطتب - أadam الله عزه - أنه جرت مناظرة بين مولانا الشیخ الرئیس أفضـلـ المتأخرینـ، جـمـعـ اللـهـ لـهـ شـمـلـ السـرـورـ وـاتـسـاقـ الـأـمـورـ وـبـینـ جـدـلـیـ فـیـ أـمـرـ الـأـرـزـاقـ، فـاتـوـقـعـ مـنـ مـوـلـانـاـ ...» وابن سینا خلاصه‌ای از ماقع را در این رساله برای ابوسعید بیان می‌دارد و البته سخن در خصوص نام شخصی که با ابن سینا مناظره کرده نیست که مرحوم مهدوی بخواهد وجهی برای آن بتراشد و بگوید اگر کلمه «جدلی» تصحیف

«صوفی» باشد آنچه در نسخه‌ها نوشته‌اند این فرد ابوسعید بوده است، درست خواهد بود؛ بنابراین به طور قطع این مناظره بین ابوسعید و ابن‌سینا نبوده و فقط ابن‌سینا گزارشی از ماجرا و ماقع را برای ابوسعید در این رساله نگاشته است و بس. گفتنی است این رساله نخستین بار با تحقیق خاورشناس شهیر هلموت ریتر در مجله المجمع العلمی العربی (س. ۲۵، ش. ۲، ه. ۱۳۶۹ / ۱۹۵۰ م) در دمشق به چاپ رسیده است. ناگفته نماند که این رساله در این مجموعه، یک بار دیگر نیز (بین برگ‌های ۲۶۶ ب - ۲۶۸ الف) کتابت گردیده است.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نستعلیق ■ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] ■ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۲ (۱۳۷ الف - ۱۳۸ ۱۲۸ ب) ■ تعداد سطر: ۲۷ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر ■ نوع جلد: دوره تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین، با ترنج و سرترنج طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

ویژگی‌های نسخه: آثار اندکی از رطوبت‌دیدگی بر فراز برگ‌ها مشاهده می‌گردد.
رک: فهرست نسخه‌های مصنفات ابن‌سینا: صص ۲۸ - ۲۹؛ المعجم الشامل للتراث
العربى المطبوع: ج ۳، ص ۲۵۱.
«ذیل نسخة شماره ۲۸۶»

۸. أَسْوَلَةُ بِهْمَنِيَّارُ عَنِ الشَّيْخِ الرَّئِيسِ فِي بقاءِ النَّفْسِ = مَسَائِلُ بِهْمَنِيَّار = أَجْوَبةُ مَسَائِلُ بِهْمَنِيَّار (فلسفه - عربي)

از: شیخ الرئیس ابوعلی حسین بن عبدالله بن سینا^۱ (درگذشته سال ۴۲۷ ه).
آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم، هذه أسئلة سأل بهمنيار عن الشیخ الرئیس - قدس سرہ العزیز - فی

۱. برخی بر آنند، مؤلف و جامع را باید ابوالحسن بهمنیار بن مرزبان مشهور به «کیارنیس» (درگذشته سال ۴۵۸ ه) دانست، ولی از آن جایی که در عرف فهرست‌نگاری سؤال و جواب‌ها به نام مجیب (عالی) ثبت می‌شود، در این رساله نیز بدان سنت تأسی شده است، چنانچه مرحوم دکتر یحیی مهدی نیز آن اثر را به نام ابن‌سینا ثبت کرده است؛ والله العالی.

كتاب الشفاء عند الكلام في بقاء النفس ... قال أبوالقاسم لم هو محال قلت لأنّ الصور الجسمانية يفعل بتوسط المادة ... الجواب أَمَا إِنَّه لِمَ محال فلما نبین فی العلم ...». انجام: «وفي المادة أن رفعنا عنها الصور بقيت مستعدة لقبولها، فالعقل الهيولاني جوهرى للنفس، كما أن استعداد المادة لقبول الصورة جوهرى لها؛ تمت الرسالة.»

گزارش متن: مجموعه‌ای از سؤالات فلسفی با عنوانین «السؤال - الجواب، الفائدة» که ابوالحسن بهمنیار بن مرزبان آذربایجانی مشهور به «کیا رئیس» (درگذشته به سال ۴۵۸ ه) از ابن سینا پرسیده و وی جواب داده است. برخی از این سؤالات در المباحثات آمده است، لیکن بخش حاضر چون در بیشتر نسخه‌ها با همان عنوان یاد شده، انفرادی استنساخ و تکثیر گردیده است، در این فهرست نیز مستقل معرفی شده است. عنوانین برخی سؤالات چنین است:

١. قيل في كتاب الشفاء عند الكلام في بقاء النفس محال أن يفيد الأعراض ... (٣٩٩ الف):
٢. قيل في بيان أن الجسم المتناهي قرنه متناهية ... (٣٩٩ الف);
٣. إن قال قائل بعض الأمزجة أوفق لبعض القوى ... (٣٩٩ ب);
٤. إننا لا نحقق أن الإدراك هو حصول صورة المدرك في المدرك ... (٣٩٩ ب);
٥. ذكر أن المعلول لا يجوز أن يكون علة ... (٣٩٩ ب);
٦. ما الذي دعا المتقدمين من الفلاسفة والمعتزلة إلى أن قالوا أنه لا يجوز أن يغفل واجب الوجود بذاته غير ذاته ... (٣٩٩ ب);
٧. لابد للقوة العقلية من استعمال الفكر عند التعلم والتذكر ... (٣٩٩ ب);
٨. لمْ صار المحسوس القوى يمنع الحس عن إدراك المحسوس الضعيف ... (٤٠٠ الف);
٩. كيف تعلق الوجود والوحدة والإضافة وسائر اللوازم بالمواد ... (٤٠٠ الف);
١٠. كيف يكون إمكان الشيء المعدوم موجوداً والمعدوم لا يكون له صفة موجودة ... (٤٠٠ الف);
١١. كيف يطالع العقل الصور الخيالية ... (٤٠٠ الف);
١٢. إن جاز أن يدرك قوة جسمانية ... (٤٠٠ ب);
١٣. بأي قوة يشعر بذواتنا الجزئية ... (٤٠١ الف).

گزارش نسخه: نوع خط: نستعلیق ■ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۱۴۴ الف)] ■ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی و قرمز ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۳۹۹ (۳) الف - ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۲۷/۵×۱۸ ب) ■ تعداد سطر: ۲۷ سانتیمتر ■ نوع جلد: دوره تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین، با ترنج و سرترنج زمینه طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر ■ رقم کاتب: «تمت الرسالة في سلح شهر ذى قعدة الحرام من شهور سنة اثنى و سبعين بعد الألف من الهجرة على هاجرها ألف ألف التحية؛ تمت».

رک: دانشنامه جهان اسلام: ج ۴، صص ۸۴۸ - ۸۵۰؛ فهرست کتب خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی (سنای سابق): ج ۲، ص ۱۹۳؛ فهرست کتابخانه سپهسالار: ج ۳، صص ۲۷۴ - ۲۷۵؛ فهرست نسخه‌های مصنفات ابن سینا: صص ۲۰۲ - ۲۱۲. «ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

٩. أسرار النجوم = مقالة في أحكام النجوم
(أحكام نجوم - عربي)
مؤلف: أرسطو.
مترجم: ناشناخته.

آغاز: «قال أرسطو في كتاب أسرار النجوم: الفلك مطبوع وأفعال اتفاقية والإنسان مختار وأفعاله اختيارية ...».

انجام: «ولذا سميت طبيعة خامسة مفردة وأجرا[ما] مستديرة متوحدة وابتداء كل كون من حركتها فلا متحذرة ولا متصعدة ...» ناقص وناتمام.

گزارش متن: این نسخه حاوی بخش اندکی از فصل نخست اسرار النجوم تألیف ارسطاطالیس است که به صورت منتخب نگارش یافته است. گفتنی است که در انجام همین مجموعه (نسخه شماره ۲۸۶) نسخه کاملی از همین آثر آمده است.

گزارش نسخه: نوع خط: نستعلیق ■ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۱۴۴ الف)] ■ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] ■ عنوان‌ها

و نشانی‌ها: مشکی نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم تعداد برگ: ۱ (۳۶۲ ب) تعداد کل سطور: ۶ اندازه متن: ۱۱/۵ × ۴/۵ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۸ × ۲۷/۵ سانتیمتر
نوع جلد: دوره تیماج، برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین، با ترنج و سرترنج زمینه طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

ویژگی‌های نسخه: در انجامِ ناتمام این نسخه کاتب آورده است: «قال بعض الحكماء: فوت الوقت أشد من الانقطاع الروح، لأن فوت الوقت سبب الانقطاع عن الحق و فوت الروح سبب للانقطاع عن الخلق؛ نعم ماقيل، نعم ماقيل». «ذیل نسخة شماره ۲۸۶»

(حدیث - عربی)

۱۰. أسرار الوحي = حدیث المراج

مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «بسم الله، روى عن جعفر بن محمد الباقر، عن أبيه، عن جده الحسين بن علي بن أبي طالب عليهما السلام، أنه قال ما سئل رسول الله عليهما السلام، رب ليلة المراج و سمعه منه قال: يا رب، أي الأعمال أفضل؟ فقال الله تعالى: يا محمد، ليس شيء عندى أفضل من التوكل والرضا بما قسمت يا أَحمد...».

انجام: «يا أَحمد، لو صلّى العبد صلوة أهل السماء والأرض و يطوى الطعام مثل الملائكة و لبس لباس العاري ... و لا ظلم من قلبه حتى ينساني و لأنزع عنّ من قلبه محبتى و عليك سلامي و رحمتى و الحمد لله رب العالمين و الصلوة على محمد و آلـه».

گزارش متن: حدیث مشهور مراج حضرت ختمی مرتبت محمد مصطفیٰ عليهما السلام است که خداوند تبارک و تعالی در جواب آن بزرگوار با خطاب: يا محمد، يا أَحمد پاسخ گفته است. ناگفته نماند که این حدیث از طرق عامه و خاصه با اندکی اختلافات جزئی در عبارات نقل گردیده است، چنان که در فهرست دارالكتب الظاهرية - دمشق (التصوّف: ج ۱، ص ۷۶) از طریق اهل سنت نقل گردیده و راوی و مؤلف آن ابوبکر بن عمر مسعودی اسفراینی دانسته شده، این عبارات همچنین با اندکی اختلاف در باب ۵۴ کتاب ارشاد القلوب تألیف ابومحمد حسن بن محمد دیلمی آمده است. به هر تقدیر به همین طریق

در نسخه ۱۱۱۷۴/۳ همین کتابخانه نیز آمده است که البته آنجا با عنوان ارشاد القلوب معرفی شده و نیز ترجمة فارسی آن با عنوان اسراد وحی از میر سید علی همدانی (درگذشته به سال ۷۸۶ ه) به شماره ۷۷۴۲/۲۵ همین کتابخانه موجود است.

گزارش نسخه: نوع خط: نسخ مایل به نستعلیق **تاریخ کتابت:** سده ۱۰ ه **عنوان‌ها و نشانی‌ها:** قرمز **نوع کاغذ:** شرقی نخودی آهار مهر زده **تعداد برگ:** ۷ **(۳۹ ب - ۳۹ ب)** **تعداد سطر:** ۱۷ **اندازه متن:** ۱۲/۵ **سانسیمترا** **اندازه جلد:** ۱۴×۱۹/۵ **سانسیمترا** **نوع جلد:** تیماج قهوه‌ای تیره.

ویژگی‌های نسخه: این نسخه نفیس در حاشیه تصحیح گردیده است. قلم خوردنگی‌هایی روی برخی کلمات دیده می‌شود که گویا از کاتب بوده است. آثار رطوبت‌دیدگی برخی از برگ‌ها قابل مشاهده است. برخی وصالی‌ها و ترمیم غیراصولی و فنی روی برگ‌های آسیب‌دیده نیز قابل رؤیت است. در آغاز و انجام نسخه یک مهر بزرگ‌گرد «المتوکل علی اللہ اللطیف عبدالحسین الشریف» آمده است.

«ذیل نسخه شماره ۸۶»

۱۱. نسخه دیگر (۲) *أسرار الوحى = حدیث المراج* مؤلف: ناشناخته.

آغاز: افتاده «... ابن أبي إسحاق الواعظ قال: أنا^۱ أبوالفنائم الحسن بن علي بن الحسين بن حماد المقرئ قرأه عليه بأهواز في أواخر شهر رمضان سنة ثلات وأربعين وأربعين فأقر به أبومسلم محمد بن الحسن عبد الواحد بن عقيل، قال: أنا أبوإسحاق إبراهيم بن حاتم الزاهد بالشام، قال: حدثنا إبراهيم بن محمد ...^۲ قال: أنا أبوبكر عبدالله بن عبد الرحمن، قال: أنا أبوعبد الله بن عبد الحميد بن أحمد بن سعيد، قال: أنا إسحاق بن يسر، عن جعفر بن محمد الصادق عليه السلام، عن أبيه، عن جده الحسين، عن علي بن أبي طالب عليه السلام، أنه قال هذا ما سأله رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه، رب ليلة المراج، فقال: يا رب، أى الأعمال أفضل؟ فقال الله جل جلاله: يا أحمـد، ... التوکل على ...».

۱. مخفف «أخبارنا».

۲. یک اسم خوانده نشده شاید «ابواحمد» یا «ابن احمد» بوده باشد.

انجام: «وَلَا ظُلْمَنْ قَلْبِهِ حَتَّىٰ يَنْسَانِي وَلَا أَذِيقَهُ حَلاوةَ مَحْبَتِي وَعَلَيْكَ سَلَامِي
وَرَحْمَتِي؛ تَمَّتْ أَسْرَارُ الْوَحْىِ بِعُونَ اللَّهِ وَحَسْنَ تَوْفِيقِهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ أَجْمَعِينَ».

گزارش نسخه: □ نوع خط: نسخ قدیم □ تاریخ کتابت: [سال ۶۹۷ هـ (به قرینه برگ ۱۳۵ الف همین مجموعه)] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: شنگرف و مشکی □ نوع کاغذ: شرقی (سمرقندی) نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ۸ (الف - ۸ الف) □ تعداد سطر: ۲۱ □ اندازه متن: ۸/۵×۱۶ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۳×۲۲/۵ سانتیمتر □ نوع جلد: تیماج زرشکی تیره با عطف و مغزی تیماج قهوه‌ای تیره.

ویژگی‌های نسخه: این نسخه نفیس در حاشیه تصحیح گردیده و حاشیه‌نویسی اندکی نیز دارد. برخی برگ‌ها اندکی آسیب جانوری دیده است که به صورتی غیر فنی و اصولی برخی از آنها ترمیم گردیده است. آثار رطوبت‌دیدگی بر لبه‌های برگ‌ها به خصوص فراز و پایین برگ‌ها مشاهده می‌شود. در آغاز همین مجموعه دستخط مرحوم آیت‌الله العظمی مرعشی نجفی ؑ با عبارت ذیل دیده می‌شود: «هذه مجموعة على منتخب إحياء العلوم وكتاب الدعوات، تاريخ الكتابة سنة ۶۹۷ هـ، شهاب الدين الحسيني المرعشى النجفى». در انجام نسخه فوایدی با عنوان «ماهية الأوامر العلاجية والنواهى الاحتمائية من القضاء والقدر ...»، دعایی با آغاز «بسم الله الرحمن الرحيم اللهم إني أعوذ بك من ذهاب الدولة وتغير النعمة و تحول العافية ...»، دعایی برای دیدن رسول الله ﷺ در خواب با آغاز «بسم الله، اللهم أنت الملك لا إله إلا أنت، أنت ربى وأنا عبدك ظلمت نفسى ...» دیده می‌شود. «ذیل نسخه شماره ۱۷۱

(درایه - فارسی)

۱۲. اصطلاحات الحديث

مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «در بیان اصطلاحات حدیث شیعه، بدان‌که خبر و حدیث عبارت است از قول رسول الله و ائمه معصومین علیهم السلام یا تقریر فعل ... و آن بر سه قسم است: اول متواتر و آن خبری است که اقلأً باید سه کس خبر دهند به شرط آن که از اخبار ایشان علم به هم رسد ...».

اجام: «بلکه شیخ شهید ره نقل کرده است که: سید محمد بن معید حسینی دیباچه ... طفلي که قبل از وفات او متولد شده باشد از او نقل توان نموده و من حدیث را نقل می‌کنم از سید محمد ره من شرح مولانا محمد تقی مجلسی ره».

گزارش متن: رساله‌ای است مختصر در شرح اصطلاحات حدیث شیعه (علم درایه) مشتمل بر برخی تقسیمات احادیث از حیث‌های گوناگون به مانند خبر متواتر، خبر محفوف به قرینه، خبر واحد و آن نیز به صحیح، موثق، حسن، ضعیف و ... که از شرح من لا يحضره الفقيه با عنوان لوامع صاحبقرانی تألیف ملا محمدتقی بن مقصودعلی مجلسی اصفهانی (درگذشته به سال ۱۰۷۰ ه) گرفته و منتخب شده و به طور مستقل در این رساله درج شده است. گفتنی است که نسخه دیگری از این اثر در کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری (سپهسالار) در تهران به شماره «۳۲۱ صدر» نگهداری می‌گردد.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نستعلیق ■ تاریخ کتابت: سده ۱۲ ه عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز ■ نوع کاغذ: فرنگی سفید ■ تعداد برگ: ۴ (۵۳ ب - ۵۶ ب) ■ تعداد سطر: ۱۳ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۱۶ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۷/۵×۱۱ سانتیمتر ■ نوع جلد: تیماج عسلی با ترنج ضربی زمینه گل و بوته.

ویژگی‌های نسخه: آثار رطوبت‌دیدگی نسبتاً شدیدی بر فراز و پایین برگ‌ها مشاهده می‌شود که متأسفانه مطالب فوقانی برگ‌ها آسیب دیده و برخی عبارات نیز ناخوانا گردیده است، لیکن با زحمت و دقّت اندکی خواناست.

رك: فهرست نسخ خطی کتابخانه سپهسالار: بخش سوم، ص ۱۴۱.
«ذیل نسخه شماره ۲۸»

١٣. أقرب الطرق إلى الله = الطرق إلى الله (رسالة في ...) = الطرق (رسالة ...)
= شرح قول بعض المشايخ: «الطرق إلى الله بعدد أنفاس الخلائق»
(تصوف - عربي)

از: ابوالجناب نجم الدین احمد بن عمر بن محمد خیوقی صوفی بغدادی مشهور به «نجم الدین کبری» (درگذشته سال ۶۱۸ ه).

آغاز: «بسملة، من کلام الشیخ نجم الدین المعروف بدایة الرازی - قدس الله روحه -. قال بعض المشايخ الطرق إلى الله تعالى أقرب الطرق إلى الله تعالى بعدد أنفاس الخلائق و طریقنا الذى نشرح فى شرحه أقرب الطريق إلى الله وأوضحتها وأرشدتها وذلك لأنَّ الطرق مع كثرة عددها محصورة فى ثلاثة أنواع ...».

انجام: «لقوله به يمشى فى الناس أى فى سائر الناس، يمشى بالفراسة ويشاهد أحوالهم كمن مثله فى الظلمات، أى كمن بقى ظلمات شجرة الإنسانية ليس بخارج منها لا بزهرية المؤمنين ولا بشمارية الولاية والنبوة والله أعلم».

گزارش متن: شرح عرفانی قول برخی از متصوفه است: «الطرق إلى الله بعدد أنفاس الخلائق». مؤلف در این رساله طرق وصول إلى الله را در سه قسم محصور دانسته است:

۱. طریق أرباب المعاملات بكثرة الصوم والصلوة وتلاوة القرآن و ...؛
۲. طریق أصحاب المجاهدات والرياضات فى تبديل الأخلاق و تزكیة النفس و ...؛
۳. طریق السائرين إلى الله والطائرين بالله وهو طریق الشطار من أهل المحبة السالکین بالجذبة.

طریق مختار نجم الدین کبری مورد اخیر بوده و در این باره می‌گوید که «فالواصلون منهم في البدایات أكثر من غيرهم في النهایات». وی برای این طریق ده اصل یاد نموده که اصول دهگانه آن چنین است: ۱. التوبه، ۲. الزهد، ۳. التوکل، ۴. القناعة، ۵. العزلة، ۶. ملازمۃ الذکر، ۷. التوجه إلى الله بكلیة وجوده، ۸. الصبر، ۹. المراقبة، ۱۰. الرضا.

ناگفته نماند که این اثر در برخی نسخه‌ها از جمله نسخه حاضر به نجم الدین رازی (درگذشته سال ۶۵۴ ه) نسبت داده شده است؛ لیکن انتساب آن به نجم الدین کبری تقریباً قطعی است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نسخ قدیم □ تاریخ کتابت: [سال ۶۹۷ ه (به قرینه برگ ۱۳۵ الف همین مجموعه)] □ عنوانها و نشانی‌ها: شنگرف و مشکی □ نوع کاغذ: شرقی (سمرقندی) نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ۴ (۱۳۷ ب - ۱۴۰ الف) □ تعداد سطر: ۲۱ □ اندازه متن: ۱۶×۸ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۲×۲۲/۵ سانتیمتر □ نوع جلد: تیماج زرشکی تیره با عطف و مغزی تیماج قهوه‌ای تیره.

ویژگی‌های نسخه: این نسخه نفیس از آن جهت که در سده هفتم (باتوجه به سال وفات مؤلف ۶۱۸ ه) نگارش یافته از اهمیت بسزایی برخوردار است. این نسخه در

حاشیه تصحیح گردیده است. در هامش برگ‌های «الف» ۱۴۰-۱۳۸ در علم کلام و تصوف به عربی آمده که کاملًا بدون نقطه کتابت شده است. آثار رطوبت‌دیدگی روی برگ‌های نسخه قابل مشاهده است، لیکن متن کاملًا خواناست. در انجام نسخه همچنین چند بیت اشعار عربی با مطلع ذیل دیده می‌شود:

«سألزم نفسي ... تصفح عن كلّ مذنب منه على الجرائم»
رك: هدية العارفين: ج ۱، ص ۹۰؛ فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی: ج ۹/۱،
صص ۳۰۶-۳۰۷؛ فهرست مخطوطات دارالكتب الظاهرية - دمشق (التصوف): ج ۱،
صص ۱۰۴-۱۰۵.

«ذیل نسخه شماره ۱۷۱»

(مواقع - فارسی)

۱۴. اقوال الحكماء و علماء (رساله ...)

مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «بسم الله، رساله از اقوال علماء و حکما مشتمل بر ده فصل و خاتمه که هر فصلی را خاصیتی است؛ فصل اول حکما گفته‌اند که ده چیز دهن را جلا دهد: ۱. شیرینی خوردن، ۲. گوشت، ۳. عدس خوردن ...».

انجام: «... ۲۴. به دندان ناخن بریدن، ۲۵. شلوار در زیر سر نهادن، ۲۶. نشسته دستار پیچیدن، ۲۷. شلوار بر پای پوشیدن، ۲۸. به بازار رفتن».

گزارش متن: رساله‌ای است در مواقع که در غایت ایجاز نگاشته شده و حاوی ده فصل است که هر یک از فصول در چند مدخل می‌باشد، عنوانین فصول این چنین است: فصل اول: حکما گفته‌اند که ده چیز دهان را جلا دهد؛ فصل دوم: در آن که نشاط و فرح آورد (۱۰ مورد)؛ فصل سوم: حکما گفته‌اند که ده چیز پیری آورد؛ فصل چهارم: در آنچه عمر زیاد کند، حکما گفته‌اند ده چیز است؛ فصل پنجم: ده چیز غم آورد؛ فصل ششم: در آنچه که حشمت بیفزاید، حکما گفته‌اند که ده چیز است؛ فصل هفتم: در آن که روشنی چشم بیفزاید (۱۰ مورد)؛ فصل هشتم: در آن که بدن را صحیح دارد، حکما گفته‌اند که ده چیز بدن را تندرست دارد؛ فصل نهم: در آنچه فراموشی آورد، حکما

۱. بر اثر رطوبت‌دیدگی ساقط شده است.

گفته‌اند که سی چیز است که سبب نسیان شود؛ فصل دهم: در آن که درویشی آورد، حکماً گفته‌اند که سی چیز است که موجب فقر است.

گزارش نسخه: نوع خط: نستعلیق تاریخ کتابت: سده ۱۲ ه عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی نوع کاغذ: فرنگی نخودی تعداد برگ: ۱ (۸۸ ب) تعداد سطر: به صورت چلپا کتابت شده است اندازه متن: ۱۳×۱۹/۵ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۵×۲۰ سانتیمتر نوع جلد: تیماج قرمز، مجدول ضربی.

ویژگی‌های نسخه: برخی قلم خورده‌های مختصری دیده می‌شود.

«ذیل نسخه شماره ۱۱۸»

۱۵. الامالی الفلسفية = الحجۃ العقلیة علی المعاد الجسمانی

(فلسفه و کلام - عربی و فارسی)

از: میر نظام الدین احمد بن ابراهیم حسینی دشتکی شیرازی (درگذشته سال ۱۵۱۰ ه).

آغاز: «فی يوم الأربعاء ۱۶ شهر جمادی الثانی عبارۃ اخیری، اخری الحی، إما أن یلتذّ و یستکمل باللذات الحسیة فقط او یلتذّ و یستکمل بهما جمیعاً والأول هو النفوس الحیوانیة ...، فی اليوم الجمعة ۲۵ شهر ذی الحجۃ ۱۰۰۶ فی بروزیه فسا؛ تحریر و تقریر آخر للحجۃ العقلیة علی المعاد الجسمانی أَنَّ النَّفُوسَ ... (۴۴۱ ب) بعضهم فی بعض رسائله بالفارسیة و چون نیز روح تمام کشف شود و کمال کشف آن بر طوری و رای عقل موقوف است ...».

انجام: «نعم لا يمكن الجمع بين الايمان بما جاء به النبي و إنكار الحشر الجسماني كما قال الإمام على ما أمر و سيجيء أيضاً بيانه مفصلاً بعد ذلك في هذه الأوراق فتأمل».

گزارش متن: مجالسی (امالی) چند در موضوعات مختلف فلسفی و کلامی است مشتمل بر لذت جسمانی و عقلانی موزخ روز چهارشنبه ۱۶ جمادی الثانی، معاد جسمانی موزخ عصر چهارشنبه ۱۶ جمادی الثانی سال ۱۰۰۷ هـ، حجۃ عقلانی بر معاد جسمانی موزخ روز جمعه ۲۵ ماه ذی الحجۃ سال ۱۰۰۶ هـ در بروزیه شهر فسا، تنزیه باری تعالی از جسمیت موزخ روز پنجشنبه ۶ ماه جمادی الثانی سال ۱۰۱۱ هـ معاد جسمانی به نقل از محقق دوانی در شرح عقاید عضدی موزخ شب پنجشنبه ۱۳ جمادی الثانی سال

۱۰۰۶ هـ در آن به تفسیر آیه «أَوْلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ * وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْحِي النِّعَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ * قُلْ يُنْحِيْهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةً وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ»^۱ پرداخته شده است. ناگفته نماند که دو نسخه دیگر از این اثر یکی در کتابخانه مجلس شورای اسلامی (سنای سابق) به شماره ۱۲۵۵/۴۱ و دیگری در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران به شماره ۱۹۴۰/۲ نگهداری می‌گردد.

گزارش نسخه: نوع خط: نستعلیق ■ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] ■ تاریخ کتابت: [۱۰۷۲ ه] ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز و مشکی ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۲ (۴۴۱ الف - ۴۴۲ الف) ■ تعداد سطر: ۲۷ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر ■ نوع جلد: دوره‌تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج زمینه طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگدان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

رک: ریحانة الادب، ج ۶، صص ۲۰۰ - ۲۰۱؛ فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران: ج ۸، صص ۵۵۶ - ۵۵۷؛ فهرست کتب خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی (سنای سابق): ج ۲، ص ۱۹۳.

«ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

۱۶. اوراد فتحیه = اورادیه
 از: میر سید علی بن شهاب الدین محمد حسینی همدانی ملقب به سیاھپوش
 (درگذشته سال ۷۸۶ ه).

آغاز: «بسم الله، چون سنت صبح بگذارد صد بار بگوید سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم وبحمده، استغفر الله، بعد این دعا بخواند: اللهم إني أسألك رحمة من عندك تهدي بها قلبي و تجمع بها شملی و تلم بها شعنى ...».

انجام: «و صلى الله على سيدنا محمد في النهار إذا تجلى و صلى على سيدنا وعلى جميع الأنبياء والمرسلين وعلى ملائكتك المقربين وعلى عبادك الصالحين وعلى أهل طاعتك أجمعين وارحمنا معهم برحمتك يا أرحم الراحمين».

گزارش متن: مجموعه‌ای از ادعیه، اذکار و اوراد است که صوفی (نقشبندي) باید بدان اذکار مداومت داشته باشد. نسخه‌ای از این اثر به شماره ۷۷۴۲/۵ در همین کتابخانه بزرگ موجود است که نسخه حاضر نسبت به نسخه یاد شده، اندکی نقص دارد. ناگفته نماند که این اثر به صورت سنگی در لکھنو-هند به سال ۱۲۵۷ هدر کانپور-هند ۱۸۷۶ م در لاہور-پاکستان به سال ۱۲۷۹ ه به چاپ رسیده است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نسخ □ تاریخ کتابت: [سال ۱۱۲۷ ه (به قرینه برگ ۸۰ ب)] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی □ نوع کاغذ: فرنگی سفید آهار مهر زده □ تعداد برگ: ۵ (۱۰۹ ب - ۱۱۳ الف) □ تعداد سطر: ۲۱ □ اندازه متن: ۱۵×۸/۵ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۶/۵×۲۳ سانتیمتر □ نوع جلد: تیماج یشمی با ترنج ضربی با زمینه گل و بوته و مرغ و گوزن.

ویژگی‌های نسخه: در حاشیه و بین سطور تصحیح گردیده و اضافاتی نیز در هامش دارد.
رک: الذریعة: ج ۲، ص ۴۷۴؛ فهرست کتابهای چاپی فارسی: ج ۱، ص ۵۹۸.

«ذیل نسخه شماره ۱۹۵»

۱۷. ایضاح براهین مستنبطة فی مسائل عویصۃ (الرسالۃ فی ...) (فلسفه-عربی)
از: شیخ الرئیس ابوعلی حسین بن عبدالله بن سینا (درگذشته سال ۴۲۷ ه).

آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم، هذه رسالة يشتمل على إيضاح براهين مستنبطة في مسائل عویصۃ لم يعثر عليها من كتب المتقدين ...، برهان على إثبات الحق الأحد جل جلاله؛ برهان على جوهريۃ النفس؛ برهان على بقاء النفس الإنسانية بعد الموت ...».

انجام: «فالعلة الغائية محفوظة مع وجودها و انحيازها إلى صحبة الملأ الأعلى متعلقة بالجلاليا العقلية؛ تمت الرسالة بعون واهب العقل.»

گزارش متن: رساله مختصر فلسفی است که بنایه نوشته مرحوم یحیی مهدوی «قسمتی از این رساله در نسخ متعدد به نام العروس یا سلسله الفلاسفه و غيره ضبط شده است». گفتنی است که این رساله در سه فصل و برهان (۱. إثبات الصانع، ۲. إثبات جوهريۃ النفس، ۳. بقاء النفس) نگارش یافته است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق □ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی]

ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] تاریخ کتابت: [۱۰۷۲ ه] عنوان‌ها و نشانی‌ها:
قرمز و مشکی ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۲ (۶۳ ب - ۶۴ ب) ■ تعداد
سطر: ۲۷ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر ■ نوع جلد:
دوره تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج زمینه طلایی، قرمز
و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.
رک: فهرست نسخه‌های مصنفات ابن‌سینا: ص ۵۱.

«ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

۱۸. پاسخ پرسش‌های اسکندر = حدود = صد و پانزده پرسش از ارسسطو (فلسفه - فارسی)

مؤلف: ارسسطو.

مترجم: ناشناخته.

آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم... بدان که چند فصل است اندر
صد و پانزده مسئله که اسکندر از استاد خویش ارسسطاطالیس حکیم پرسیده است...».
انجام: «گفت: مرکز دایره. گفتم: درونشان هست. گفت: نقطه پرگار از دایره. تمام شد
مسائل مسائل بحمد الله و حسن توفیقه».

گزارش متن: پاسخ حدود ۱۵۰ سؤال فلسفی با سربندهای «گفتم - گفت» است که
اسکندر از استادش ارسسطو پرسیده است. در برخی مصادر از جمله فهرستواره کتاب‌های
فارسی باید دقیق نمود که بین پاسخ و پرسش‌های اسکندرخان گورکانی (نوء تیمور
گورکانی) و اسکندر شاگرد ارسسطو در رساله‌هایی مانند این رساله خلط گردیده است.
گزارش نسخه: ■ نوع خط: نستعلیق ■ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی
ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] تاریخ کتابت: [۱۰۷۲ ه] عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز
و مشکی ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۲ (۳۲۶ ب - ۳۲۷ ب) ■ تعداد
سطر: ۲۷ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر ■ نوع جلد:
دوره تیماج، برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج ضربی زمینه طلایی، قرمز
و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

رک: فهرستواره کتاب‌های فارسی (منزوی): ج ۶، صص ۸۸ و ۱۳۴؛ فهرست نسخ خطی کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران (مشکوٰة): ج ۳، ص ۴۱.

«ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

۱۹. تاریخ احوال شیخ الرئیس = سیرة ابن سینا = سرگذشت ابن سینا = سیرة الشیخ (ترجم - عربی)

از: ابو عبید عبدالواحد بن محمد جوزجانی (درگذشته سال ۴۳۸ھ).

آغاز: «بسم الله، تاریخ احوال الشیخ الرئیس أفضـل المتأخـرين أبو عـلی الحـسـین بن عبد الله البخارـی - سقـی الله ثـراـه - ذـکـر أـنـ أـبـی کـانـ رـجـلـاـ منـ أـهـلـ بـلـخـ وـ اـنـتـقـلـ إـلـى بـخـارـفـی أـیـامـ نـوـحـ بـنـ مـنـصـورـ السـامـانـیـ وـ اـشـتـغـلـ بـالتـصـرـفـ وـ تـولـیـ ...».

انجام: «وـ بـعـدـ ثـمـانـیـةـ أـشـهـرـ نـقـلـ إـلـىـ إـصـفـهـانـ وـ دـفـنـ فـیـ الـقـبـةـ الـعـلـائـیـةـ خـارـجـ الـمـدـیـنـةـ بـبـابـ کـونـ کـنـبـدـ، - سـقـیـ اللهـ ثـراـهـ ... رـضـوـانـهـ وـ کـسـاهـ جـلـابـیـبـ غـفـرانـهـ .. اللـهـمـ اـغـفـرـ لـهـ وـ لـجـمـیـعـ الـمـؤـمـنـیـنـ وـ الـمـؤـمـنـاتـ».

گزارش متن: شرح حال شیخ الرئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (درگذشته به سال ۴۲۷ھ) است که از سوی شاگردش ابو عبید جوزجانی ترتیب یافته است. مرحوم یحیی مهدوی درباره این اثر می‌نویسد: «رساله‌ای که ابو عبید عبدالواحد جوزجانی در شرح حال شیخ نوشته است و قسمت اول آن تقریر شیخ و قسمت دوم آن مشاهدات جوزجانی است، به رساله سرگذشت یا سیره و یا مناقب شیخ الرئیس معروف است؛ این رساله مستقیماً یا غیرمستقیم مستند تمام کسانی است که بعدها شرح حال شیخ و فهرست آثار او را نوشته‌اند. جوزجانی در این سرگذشت، فهرستی از مصنفات استاد خود داده است. نظر به رابطه نزدیک و مصاحب تقریباً مستمر حدود ۲۵ سال این شاگرد با استاد و جد و کوششی که جوزجانی در جمع آثار شیخ داشته است، می‌توان رساله سرگذشت را وسیله مطمئنی برای تحقیق دانست، لکن کسانی که آن را اصل و سند خود برای نوشتند شرح حال و ثبت عنوانین آثار شیخ کرده‌اند و نسخان غالباً چیزهایی بر فهرست آن افزوده‌اند و در این راه سعی بلیغ مبذول داشته‌اند تا آن جا که مثلاً عده مصنفات شیخ

در نسخ نسبه قدیمی تمة صوان الحکمة و آباء العلماء بأخبار الحکماء القفقاطی در حدود چهل و در نسخ جدید تمه صوان الحکمة متجاوز از ۱۱۵ و در نسخه ایاصوفیه شماره ۴۸۴۹ بالغ بر ۱۴۵ است. به احتمال قوی فهرستی که بیهقی در تمه صوان الحکمة والقفقاطی در کتاب خود آورده‌اند، اگر همان فهرستی نباشد که جوزجانی در رساله سرگذشت ثبت کرده است، بسیار نزدیک به آن است، زیرا در نسخ متعددی از آن رساله، من جمله ایاصوفیه ۴۸۵۲ و احمد ثالث [در موزه طوب قاپی سرای استانبول] ۳۴۴۷ و اسعد [افندی] ۳۶۸۸ این عبارت یا قریب به مضمون آن نوشته شده است که «اما ما ذكره أبو عبيدة الجوزجاني في تاريخ سيرته من فهرست كتبه فهو يقارب الأربعين تصنيفاً وقد اجتهدت في تحصيل ما صنف وأثبتت في هذا الفهرست ما وجدته مضافاً إلى ما ذكره الشيخ أبو عبيدة ما يقارب تسعين تصنيفاً». البته ممکن است جوزجانی از راه فراموشی یا عدم وقوف، نام بعضی از مصنفات را ثبت نکرده باشد و یا این که نساخان در حین نقل، بعضی از آنها را از قلم انداخته باشند، چنان‌که ظاهراً مذکور نبودن نام کتاب عيون الحکمة در تمه صوان الحکمة بایستی معلول یکی از این دو امر باشد، لکن بعيد می‌نماید که جوزجانی یعنی کسی که بیست و پنج سال در مصاحبیت شیخ بوده است و در جمع و حفظ آثار استاد کوشش داشته است، هنگام یادداشت عنوانین آثار، قریب دو برابر یا سه برابر آنچه را که نقل کرده است فراموش کند ... چنان‌که اشاره شد رساله سرگذشت سند اصلی تمام کسانی است که بعدها شرح حال ابن‌سینا را نوشتند و بیهقی در تمه صوان الحکمة والقفقاطی در تاریخ الحکماء و ابن‌ابی‌اصبیعه در عيون الانباء و شهرزوری در نزهة الأرواح و دیگران در آثار خود آن را با کمی تغییر به تفصیل یا به اجمال نقل کرده‌اند؛ علاوه بر این نسخه‌هایی از این رساله نیز مستقلأً موجود است که آنها نیز همه یکسان نیستند و شاید بعضی از آنها منقول از یکی از کتب مذکور در بالا باشد».

ناگفته نماند که این اثر با تحقیق محسن صبا و ترجمه فارسی آن از سوی سعید نفیسی در سال ۱۳۳۱ ش در تهران به چاپ رسیده است.

گزارش نسخه: نوع خط: نستعلیق نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] تاریخ کتابت: [۱۰۷۲ ه] عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز و مشکی نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم تعداد برگ: ۴۱۲۴ ب - ۱۲۷ ب) تعداد سطر: ۲۷ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر نوع جلد:

دوره تیماج، برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج زمینه طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردن با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.
رک: فهرست نسخه‌های مصنفات ابن‌سینا: صص ط - یب (مقدمه)؛ ریحانة الادب: ج ۱، ص ۴۳۶؛ الذريعة: ج ۱۶، ص ۴۰۶؛ فهرست کتاب‌های چاپی عربی: ص ۵۲۹؛ المعجم الشامل للتراث العربي، المطبوع: ج ۲، ص ۸۹.

«ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

٢٠. [تخلّف المعلول عن العلة التامة]

(فلسفه - عربی)

از: مولی خلیل بن غازی قزوینی (درگذشته سال ۱۰۸۹ھ).
آغاز: «امتنع تخلّف المعلول عن العلة التامة وإلا إما يكون التخلّف واجباً أو جائزأ لا سبيل إلى الأول بالبداهة والاتفاق ... أجاب عنه أستاذ الكلّ مولانا الخليل - أadam الله تعالى إفاداته - خطر بالبال جوابان عنه تحقيقى و جدلی ...».

انجام: «...أن يحمل على هذا ما قال بعد قوله لا يقال و حينئذ ما قال بعد قوله لأننا نقول خارج عن قانون التوحيد والسلام على من اتبع الهدى، انتهى».

گزارش متن: جواب سؤال مولی محمدباقر طالقانی (الطالبانی؟) درخصوص تخلّف المعلول از علت تامة خویش است که سائل از ملا خلیل قزوینی پرسش نموده است و گویا ناظر به بخشی از حاشیة عدة الاصول وی دارد، چنان که یکی از سؤال‌های ملانذر علی نیز همین سؤال بوده است و وی نیز در این رساله مختصر، جواب او را به قول خویش به دو طریق تحقیقی و جدلی داده است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق تحریری □ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۵۲ھ (به قرینه برگ ۳۶۲ همین مجموعه)] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی □ نوع کاغذ: شرقی نخودی نازک □ تعداد برگ: ۱ (۷۲) □ تعداد سطر: به صورت چلپا کتابت شده است □ اندازه متن: ۱۸/۵×۱۱/۵ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۳×۲۰ سانتیمتر □ نوع جلد: مشتمعی (گالینگور) قهوه‌ای روشن با عطف تیماج قهوه‌ای تیره.

ویژگی‌های نسخه: این اثر از آن حیث که در زمان حیات مؤلف (مجیب) نگارش یافته حائز اهمیت است. برخی مطالب و عبارت در حاشیه نگاشته شده است. پیش از شروع

رساله فوایدی از شرح المواقف (شاید شرح میر سید شریف)، بخش اندکی از تعلیقات آقا حسین خوانساری و حاشیه قدیمه در خصوص شبهه جذر أصمة، مطلبی منقول از شرح العقاید اثر تفتازانی و ... دیده می‌شود که برخی از آن مطالب بسیار قابل توجه و بررسی است.
«ذیل نسخه شماره ۱۳۱»

٢١. تخمیس قصيدة حاتیة فی مدح أمیرالمؤمنین علی بن أبي طالب ﷺ
(مدایح منظوم - عربی)

شاعر: ناشناخته.

آغاز: «بسملة،

كم طبیب قلبه يوماً جرح
وفطین عن هداة قد طمح
وجريح بعد قرح الجرح صح
ويليد فکره يوماً صدح
فيه نور الحق حقاً اتصح».

انجام: «لإله العرش ثم المصطفى وعلى المرتضى والخلفاء
من أقاموا الدين أعنى الحنفاء من لهم رب السموات اصطفا
وبهم عيسى يرى لما منح ... هل أتى
مدحكم مدحأ حياؤا للفتي أكتم الأسرار ...
متى شاع ذكرى في البرايا واتصح

.... افتاده.

گزارش متن: تخمیس قصیده‌ای حاتیه در مدح مولی المؤمنین امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب ﷺ و اهل بیت ﷺ است که مع الأسف علی رغم تفحص فراوان، نه به شاعر قصیده دسترسی پیدا نمودیم و نه مخمس این قصیده شناسایی گردید. در این اثر ۲۱ بند از این تخمیس آمده و باقی آن ساقط گردیده است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نسخ (۲ نوع) □ تاریخ کتابت: سده ۹ هـ □ عنوان ها و نشانی ها: مشکی □ نوع کاغذ: شرقی (سمرقندی) نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ۲ (۲۶۲ الف - ۲۶۳ ب) □ تعداد سطر: ۱۴ □ اندازه متن: ۱۵×۱۱ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۸×۱۳/۵ سانتیمتر □ نوع جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، مجلد (فرسوده).

ویژگی‌های نسخه: آثار رطوبت‌دیدگی بر لبه زیرین برگ‌های این نسخه نفیس مشاهده می‌گردد. قلم خوردگی‌های اندکی در فقرات پایانی دیده می‌شود. سطور پایانی بد خط نگاشته شده و رطوبت‌دیدگی نیز باعث شده بخش‌هایی از عبارات محو شده و ابیات پایانی ناخوانا گردند. در آغاز نسخه خطبه‌ای آمده به این مضمون: «بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله الذي جعل الزواج قيد ثقيلاً و جعله ...». ناگفته نماند که در درون جلد این نسخه (یک لنگه) تعدادی اوراق از نسخه‌ای مربوط به قرن یازدهم هجری نهاده‌اند.

«ذيل نسخة شماره ۶۷»

۲۲. [ترتیب بعض سور القرآن الكريم]
مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «هو في سورة البقرة: بسم الله الرحمن الرحيم لا إله إلا هو الحق القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم ...».

انجام: «في سورة الشمس: والأرض وما طحىها ونفس وما سويتها فألهمهها فجورها و تقويتها؛ في سورة طه: ويسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربى نسفاً فيذرها قاعاً صفصفاً لاترى فيها عوجاً ولا أمتاً».

گزارش متن: رساله‌ای است در آیاتی به ترتیب سوره‌ها که ابتدای آنها با لفظ جلاله «الله» شروع می‌شود، آیاتی که کلمه «رب» در آغاز یا میان آنهاست، آیاتی که با «يا أيها الناس» شروع می‌گردد، آیاتی که کلمه «سبحان» در آن به کار رفته است، آیات بشارت با کلمه «بشر»، آیاتی که کلماتی مانند «خير الرازقين، خير الناصرين» در آنها به کار رفته است، آیاتی که کلمه «سلام» دارد، آیاتی که «إن في ذلك» دارد، آیاتی که در آن خطاب «يا» آمده است، آیاتی که فعل امر در آن به کار رفته است، آیاتی که در اول آن «هل» به کار رفته است و ... که به ترتیب خاصی در این اثر گردیده است و این احتمال نیز وجود دارد که دستور العملی بوده باشد و یا طریق قرائتی باشد برای تلاوت آیات نورانی قرآن کریم و ... که به هر حال متن آن احتیاج به تحقیق و بررسی بیشتری دارد.

گزارش نسخه: نوع خط: نسخ مُعرب تاریخ کتابت: سده ۱۲ هـ عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز و مشکی نوع کاغذ: فرنگی سفید آهار مهر زده تعداد برگ: ۴۷

(۱۸۸ الف - ۲۳۴ ب) تعداد سطر: به صورت چلپا کتابت شده است اندازه متن: ۹/۵×۱۸ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۶×۳۰ سانتیمتر نوع جلد: دوره تیماج؛ برونو: قهوه‌ای روشن، مجدول، ضربی؛ درون: مشکی.

ویژگی‌های نسخه: برگ‌ها مجدول به زر و مرکب مشکی است و نیز دارای کمند طلایی است. عناوین سوره‌ها به رنگ قرمز نگارش یافته است؛ مهر بیضی شکل «أفْوَضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ عَبْدُهُ مُحَمَّدُ مُهَدِّيٌّ» در آغاز، میان و انجام نسخه دیده می‌شود. «ذیل نسخه شماره ۳۰۰»

۲۳. ترجمه منظوم قصيدة میمیه فرزدق = ترجمه قصيدة میمیه در مدح امام

زین العابدین علی بن الحسین عليه السلام

از: نورالدین عبدالرحمن بن احمد جامی (درگذشته سال ۸۹۸ ه).

آغاز: «آن کس است این که مکه و بطحاء	زمزم و بوقبیس و خیف منا	ناودان و مقام ابراهیم».	حرم وتل و بیت و رکن و حطیم	انجام: «بر زبان کواكب و انجام	ذکرشان سابق است در افواه
هیج لفظی نیاید الا هم	بر همه خلق بعد ذکر الله».				

گزارش متن: ترجمه منظوم قصيدة میمیه از ابوفراس همام بن غالب بن صعصعة دارمی تمیی ممشهور به فرزدق (درگذشته به سال ۱۱۰ یا ۱۱۱ ه) است که در تکریم و تعظیم اهل بیت عصمت و طهارت عليه السلام و به خصوص امام علی بن حسین زین العابدین عليه السلام امام چهارم سروده شده است. گفتندی است که ترجمة این قصيدة در حدود ۹۵ بیت می‌باشد که در نسخه حاضر فقط سی بیت آن آمده است. نسخه کاملی از این ترجمه منظوم به شماره ۱۳۴۹۹/۸ در این کتابخانه بزرگ موجود است که در جلد سی و چهارم فهارس این گنجینه معزفی شده است و سرآغاز اصل این ترجمه منظوم براساس نسخه مذکور چنین است:

پور عبدالملک بهنام هشام	در حرم بود با اهالی شام	لیکن از ازدحام اهل حرم	می‌زد اندر طواف کعبه قدم
-------------------------	-------------------------	------------------------	--------------------------

نسخه حاضر نسبت به نسخه مذکور از بیت سیزدهم شروع شده و در برخی از نسخه‌ها هم از همین جا که اصل ترجمه قصيدة نیز از همین نقطه آغاز می‌شود، مانند

نسخه کتابخانه مجلس شورای اسلامی که به شماره ۱۳۵۶۸/۹ (رک: فهرست مجلس: ج ۳۷، ص ۶۵) شروع شده است. ناگفته نماند که نسخه حاضر به عنوان اضافات مترجم در ضمن ترجمهٔ منهاج‌الکرامه تألیف علامه حلی که با عنوان کرامه‌المنهاج نامیده، از سوی مترجم آن یعنی مجده‌الادباء محمد اسماعیل بن محمد باقر مستوفی خراسانی متخلص به مجده (در گذشته سال ۱۳۲۱ ه) در میان آن اثر درج شده است، به جهت این‌که اثر مذکور جداً از آن اثر است به‌طور مستقل فهرست می‌گردد. پایان سخن این‌که این قصیده (ترجمهٔ منظوم) در سلسلة‌الذهب‌جامی آمده است.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نستعلیق ■ تاریخ کتابت: [سال ۱۳۱۹ ه] ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی ■ نوع کاغذ: فرنگی نخودی آهار مهر زده ■ تعداد برگ: ۲ (۱۳ ب - ۱۴ الف) ■ تعداد سطر: ۱۷ ■ اندازهٔ متن: ۱۰×۲۱ سانتی‌متر ■ اندازهٔ جلد: ۱۷/۵×۲۷/۵ سانتی‌متر ■ نوع جلد: تیماج قرمز مایل به زرشکی، مجدول، زرین با ترنج زمینه‌گل و بوته. **ویژگی‌های نسخه:** برگ‌ها مجدول به زر، لاجورد و مرکب مشکی و نیز دارای کمند طلایی می‌باشند. پیش از شروع ترجمهٔ منظوم آمده: «مولوی‌جامی قصیده فرزدق را ترجمه نظم فارسی کرده و مترجم به عین می‌نگارد»؛ در ضمن این نسخه که به دستور مترجمِ منهاج‌الکرامه کتابت گردیده است، یادداشت مجده‌الادباء (مترجم) در تاریخ ۱۳۱۹ ه‌دیده می‌شود.

رک: ریحانة‌الأدب: ج ۴، ص ۳۲۷.

«ذیل نسخه شماره ۲۷۹

۲۴. الترجيح بلا مرتجح (رسالة فی ...) = پاسخ پرسش‌های نذر علی (اصول فقه - فارسی)

از: مولی خلیل بن غازی قزوینی (در گذشته سال ۱۰۸۹ ه).
آغاز: «بسم الله، كمترین نذر على عرضه داشت بر لوح عرض می‌نگارد که بندۀ را قوت مطالعه حاشیه عده که عالی حضرت مخدومی نوشته‌اند، استدعا آن که شفقت نموده در تحت مسائل معروضه ذیل شرح فارسی که فهم کمترین دریابد قلمی نمایند که حل عقده شده همگنان نیز بهره یابند؛ اول آن که جمعی مذکور می‌سازند که خدام ترجیح بلا مرتجح را جائز می‌دانند ...».

انجام: «همه دالند بر آنچه گفتیم، مناسب مقام نیست و در کافی مذکور است و ما در شافی ذکر کرده‌ایم شرح آنها را و دفع کرده‌ایم خیالات مخالف آنها را لا یعلم الغیب إلا اللہ؛ تمت».

گزارش متن: جواب پرسش‌های شاگرد مؤلف به نام ملاندر علی است که حاوی برخی سؤالات در خصوص ترجیح بلا مرجع تخلّف معلول از علت تامة خویش و نیز مسائلی که محتاج به تعقل و اندیشه‌اند می‌باشد. این مطالب پیشتر در حاشیه عدّة الاصول ملا خلیل قزوینی آمده بوده، ولی گویا اندکی سنگین و غیرقابل فهم برای سؤال‌کننده بوده که از وی خواسته است تا برای وی حل نماید. گفتنی است از این اثر نسخه‌های دیگری نیز در این گنجینه موجود است که شماره‌های ۹۵۶۲/۲، ۴۰۷۶ و ۱۱۵۲۰/۶ از آن جمله‌اند.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نستعلیق ■ تاریخ کتابت: سده ۱۱ هـ ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی نازک ■ تعداد برگ: ۶ (۳۶۶ ب - ۳۷۱ الف) ■ تعداد سطر: ۱۹ ■ اندازه متن: ۱۳/۵ × ۷/۵ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۲۰ × ۱۳ سانتیمتر ■ نوع جلد: مشتمعی (گالینگور) قهوه‌ای روشن با عطف تیماج قهوه‌ای تیره.
ویژگی‌های نسخه: در حاشیه تصحیح گردیده و با نسخه دیگری هم مقابله گردیده است (بلغ دارد).

قلم‌خوردگی‌هایی در متن دیده می‌شود که از کاتب نسخه می‌باشد. حاشیه نویسی‌ها مربوط به تصحیح است. در انجام نسخه فوایدی از شرح المواقف (گویا از میرسید شریف) و تفسیر کبیر فخر رازی نقل گردیده است. این نسخه از آن جهت که در زمان حیات مؤلف نگارش یافته است حائز اهمیت خاصی می‌باشد.

رک: الذریعة: ج ۱۱، ص ۱۴۴.
«ذیل نسخه شماره ۱۳۱»

٢٥. تعلق النفس بالبدن = أجوبة الشیخ الرئیس إلى أبي سعید أبي الخیر (فلسفه - عربی)

از: شیخ الرئیس ابوعلی حسین بن عبد الله بن سینا (در گذشته سال ۴۲۷ هـ).
آغاز: «بسم الله، كتب الشیخ العارف أبوسعید بن أبي الخیر - قدس الله روحه العزیز -
إلى الشیخ الرئیس - أفضض الله عليه صوب الرضوان -، تعلق النفس بالبدن بجمعیع قواها

أم ببعضها ...، فأجاب الشيخ الرئيس - أعلى الله درجه - وقال وصل خطاب الشيخ الأجل سلطان العارفين خاتم المشايخ أبي سعيد ... هذا سؤال يحتاج إلى مزيد تحرير فنقول:». انجام: «... و هذا ظاهر فقد إندفعت شبهة المسألة مع وضوح أشياء آخر من مسائل و نكت فافهم وفقت للسداد».

گزارش متن: رساله مختصر فلسفی است که ابن سینا در جواب سؤال ابوسعید ابوالخیر صوفی نیشابوری (در گذشته به سال ۴۴۰ ه) نگاشته است. این جواب و سؤال در برخی نسخه‌ها مانند نسخه کتابخانه حمیدیه (استانبول) ش ۱۴۵۲ در ضمن آجوبه الشيخ الرئيس أبي على سينا إلى أبي سعيد أبي الخير آمده است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق □ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقد على) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] □ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز و مشکی □ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ۴ (۱۲۷ ب - ۱۳۰ الف) □ تعداد سطر: ۲۷ □ اندازه متن: ۲۰ × ۱۱/۵ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۲۷/۵ × ۱۸ سانتیمتر □ نوع جلد: دورو تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج ضربی زمینه طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف و مغزی تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

ویژگی‌های نسخه: آثار بسیار ناچیزی از رطوبت بر فراز برگ‌ها مشهود است.

رك: فهرست نسخه‌های مصنفات ابن سینا: ص ۴.

«ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

٢٦. التعليقات

(فلسفه - عربی)

از:شيخ الرئيس ابوعلى حسين بن عبدالله بن سينا (در گذشته سال ۴۲۷ ه).

آغاز (۱۵۰ الف): «قال الشيخ الرئيس: والعلم ما يكون بأسباب والمعرفة ما يكون بمشاهدة والعلم ...»؛ (۱۵۰ الف): «بيان إرادته: هذه الموجودات كلها صادرة عن ذاته وهي مقتضى ذاته فهي غير منافية له ولأنه ...»؛ (۱۵۱ الف): «قال الشيخ الرئيس: الموجودات ماحلا واجب الوجود ...»؛ (۳۲۹ الف): فإن قلت: لا يجوز أن يكون للمعدوم وجوداً في الذهن ...»؛ (۳۳۰ ب): «قال الشيخ الرئيس: كل حادث فقد حدث بعد ما لم

يکن فيجب أن يكون لحدثه علة...»؛ (العلم في الأول غير مستفاد من الموجودات بل من ذاته فعلم سبب لوجود الموجودات فلا يجوز على علمه...»؛ (٤٠٧ الف): «قال الشيخ الرئيس: السبب الواصل مثلاً موت الإنسان وسببه الواصل احتراق فراجه...».

انجام (٤٠٧ الف): «كُلّ تدبیر لما کان حادثاً کان سببه الحركة ولذلك الحركة حركة إلى أن ينتهي إلى الحركة الأولى، فإذاً كُلّ أفعالنا وإرادتنا وتدبيراتنا مقدر ونحن مجبرون عليه؛ تعليقات».

گزارش متن: مجموعه‌ای است از یادداشت‌های فلسفی که حاوی نکته‌هایی بسیار دقیق است. گفته شده ممکن است که این تعليقات بر کتاب النجاة مؤلف بوده باشد، لیکن مرحوم مهدوی در تطبیق با آن اثر این نظر را مستبعد می‌داند وجود عناوینی به مانند «قوله» رامانع از انتساب این اثر به شیخ الرئيس نمی‌داند و معتقد است که: «گذشته از این که مصنفین گاهی از خود به ضمیر غایب یاد می‌کنند و ممکن هم هست که شیخ الرئيس قول ارسطو یا معارضی را نقل کرده باشد، مستبعد نیست همان طور که در صدر نسخه ایاصوفیه (٢٣٩٠) اشاره شده است، این تعليقات یادداشت‌هایی باشد که بهمنیار یا یکی دیگر از شاگردان در مجلس درس شیخ از گفته‌های استاد [نقل] کرده است، چنان‌که در ضمن فهرست آثار شیخ نام «تعليق علّقه عنه تلميذه أبو منصور ابن زيلا» ذکر شده است. مرحوم مهدوی همچنین در ادامه می‌افزاید که «صاحب تمهیص صوان الحکمة رساله‌ای به نام التعليقات به ابونصر فارابی نسبت داده است و رساله‌ای به این نام جزو رسائل فارابی در حیدرآباد (١٣٤٦ھ) در ٢٦ صفحه به طبع رسیده است و نسخه‌هایی از تعليقات فارابی در جزء مخطوطات کتابخانه‌ها موجود است ...، رساله تعليقات فارابی بسیار مختصر و حاوی قریب نود تعليقه است و تمام این تعليقه‌ها به طور متفرق و گاهی بسیار مفصل‌تر در نسخه‌های تعليقات منسوب به شیخ الرئيس دیده می‌شود، مثلاً تعليق اول تعليقات فارابی، تعليق دوم از تعليقات ابن سينا در نسخه‌های هیئت اول و تعليق پنجم در نسخه برتانیا است، لکن بسیار مفصل‌تر عبارتی که در صدر نسخه ایاصوفیه (٢٣٩٠) آمده است ...، علت این امتزاج را روشن می‌سازد و این امتزاج نیز می‌تواند دلیلی باشد بر ضعف قولی که بحسب آن این رساله تعليقاتی است بر نجات». ناگفته نماند که نسخه‌هایی از تعليقات منسوب به فارابی در همین کتابخانه موجود

است (شماره‌های ۴۳۵۳/۴، ۲۵۸۹/۴۲) که همگی آنها با نسخه حاضر جز در عبارت آغازین آن (هذه الموجدات كلها صادرة ... منافيه له) مطابقت ندارد و این نیز شاید دلیل دیگری بر تأیید دیدگاه‌های مرحوم مهدوی بوده باشد. در این نسخه بخش‌هایی از تعلیقات ابن‌سینا به صورت پراکنده آمده است. با توجه به مطالب فوق و توضیحات مرحوم مهدوی آنچه در الذریعة (ج ۴، ص ۲۲۴) آمده، تعلیقات فارابی و جدا از تعلیقات ابن‌سینا (نسخه حاضر) است.

گزارش نسخه: نوع خط: نستعلیق ■ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقد علی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] ■ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز و مشکی ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۴ (۱۲۷ ب - ۱۳۰ الف) ■ تعداد سطر: ۲۷ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر ■ نوع جلد: دور و تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج ضربی زمینه طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان باعطف و مغزی تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر. رک: فهرست نسخه‌های مصنفات ابن‌سینا: صص ۶۰-۶۴؛ مؤلفات الفارابی: صص ۱۶۱، ۱۹۶، ۲۱۴.

«ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

(تاریخ معصومین ﷺ - فارسی)

۲۷. جلاء العيون

از: علامه محمد باقر محمد تقی مجلسی اصفهانی (درگذشته سال ۱۱۱۰ ه). آغاز: «بسم الله، [باب پنجم در تاريخ امام حسين ﷺ ...] فصل پانزدهم در بيان وقایع جانگداز و مصایب محنت پرداز که بعد از شهادت ...، شیخ مفید و سید بن طاووس و دیگران این قضیه جانسوز را چنین روایت کرده‌اند که: چون سرهای مقدس آن سروران جهان را و برگزیدگان اهل زمین و آسمان را بر نیزه‌ها کردند ...».

انجام: «... (۱۲۷ الف) باب نهم در بيان تواریخ و احوال ... امام هفتم ابوالحسن موسی بن جعفر ؑ ...، (۱۴۳ ب) فصل سیم در بيان بعضی از ستم‌ها که در زمان آن حضرت بر خویشان و شیعیان واقع شد، ابن‌بابویه به سند معتبر از عبدالله بزاز نیشابوری ...» افتاده.

گزارش متن: شرح احوال و زندگانی حضرات معصومین علیهم السلام می‌باشد که در یک مقدمه و چهارده باب (به عدد معصومین) با استفاده از آیات و روایات معتبر نگارش یافته است. گفتنی است که این اثر نخستین بار در سال ۱۲۴۰ ه به صورت سنگی و در سال ۱۳۴۹ ش با حروف سربی در تهران به چاپ رسیده است. این اثر همچنین به اهتمام فردی به نام سید عبدالحسین با عنوان الدمع الہتون به زبان اردو ترجمه شده و در سال ۱۸۴۷ م در لکھنو - هند منتشر گردیده است. ناگفته نماند که نسخه حاضر از فصل پانزدهم باب پنجم تا فصل سوم باب نهم را دارد و باقی آن افتاده است. نسخه‌هایی دیگر از این اثر به شماره‌های ۱۸۶۵، ۷۶۶۲، ۱۰۵۳۱، ۱۰۵۶۷ و ... در همین کتابخانه بزرگ موجود است که البته نسخه شماره ۱۸۶۵ پیش‌تر در فهرست‌نگاری نخستین با عنوان تاریخ معصومین علیهم السلام با مؤلفی ناشناخته معرفی شده که بدین وسیله تصحیح واستدراک می‌گردد.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نسخ ■ تاریخ کتابت: [سدۀ ۱۲ ه] ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز و مشکی (در برخی موارد نانوشته) ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ■ تعداد برگ: ۱۲۰ (۲۳ ب - ۱۴۳ ب) ■ تعداد سطر: ۱۷ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۱۸ سانتیمتر ■ اندازه جلد: ۲۴/۵×۱۷ سانتیمتر ■ نوع جلد: میشن زرشکی فرسوده. رک: الذریعة: ج ۵، صص ۱۲۴ - ۱۲۵؛ فهرست کتاب‌های چاپی فارسی: ج ۲، صص ۱۵۶۷ - ۱۵۶۸.

«ذیل نسخه شماره ۳۸۹»

۲۸. جواب خواجه نصیر طوسی به شمس الدین کیشی (فلسفه - فارسی)
از: خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (درگذشته سال ۵۶۷۲ ه).
آغاز: «جواب له: تاذکر مناقب و فضائل ذات شریف و نفس نفیس خدام ملک الحکماء والعلماء سید الأکابر والفضلاء قدوة المبرزین والمحققین کاشف أسرار المتقدّمين والمتاخرين شمس الملة والدين أفضل و مفتر ایران - أدام الله میامن أيامه و حصل جوامع مرامه - به مسامع دعاگوی مخلص او محمد الطوسي رسیده است».

انجام: «و هو ولی التوفيق و ملهم التحقیق کامرانی و شادمانی و وصول امانی میسر باد با بقاء جاودانی و صلوت اللہ علی سیدنا محمد و آلہ الطاهرين، آمین رب العالمین».

گزارش متن: جواب سؤال‌های سه‌گانه شمس‌الدین محمد بن احمد بن عبداللطیف کیشی (متوفای سال ۶۹۴ ه) است. متن این جوابیه عالمانه و متواضعانه خواجه نصیرالدین محمد طوسی از سوی مدرس رضوی در صفحات ۵۰۲-۵۰۹ کتاب احوال و آثار خواجه نصیرالدین طوسی درج شده است.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نستعلیق ■ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقد علی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] ■ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] ■ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی ■ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۳ (۵۲ ب-۵۴ الف) ■ تعداد سطر: ۲۷ ■ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتی‌متر ■ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتی‌متر ■ نوع جلد: دوره تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج ضربی زمینه طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگ‌دان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر. ویژگی‌های نسخه: آثار بسیار ناچیزی از رطوبت‌دیدگی بر فراز برگ نسخه قابل مشاهده است.

رک: احوال و آثار ... نصیرالدین طوسی (مدرس رضوی): صص ۵۰۹-۵۰۲؛ فهرست کتابخانه آقای سید محمد مشکوک به کتابخانه دانشگاه تهران: ج ۳، بخش یکم، صص ۱۸۹-۱۸۸.

«ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

٢٩. جواب شبهة ابن‌کمونه = جواب شبهة الاستلزم
(فلسفه - عربی)
از: ناشناخته.

آغاز: «هذه الشبهة منسوبة إلى ابن‌کمونة، مشهورة بالشبهة الاستلزم وجوده رفع عدمه السابق فهو قديم إذ لو كان حادثاً لاستلزم وجوده رفع عدمه السابق ... الجواب: لا منافات بين كون عدم الاستلزم مستلزمأً لاتفاق الوجود الخاص وهو الوجود الحدوثي ...».

انجام: «للرفع المذكور موجود قديم لا ما يكون مستلزمأً ورفع استلزماته كما يلزم ...^۱ من المنافاة فتأمل».

گزارش متن: مجموعه‌ای است از جوابات شبهة استلزم ابن‌کمونه که به صورت درهم

کرد (در این نسخه) از افادات شخصیت‌هایی همچون «شیخ یحییٰ ره، میرزا رفیع‌الدین محمد نائینی - سلمه الله - و سلطان العلماء - آدام الله ظله - و نیز احتمالاً برخی فقرات نیز از ملا خلیل قزوینی» نقل گردیده و نگاشته شده است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق تحریری □ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۵۲ هـ (به قرینه برگ ۳۶۲ همین مجموعه)] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی □ نوع کاغذ: شرقی نخودی نازک □ تعداد برگ: ۳ (۳۶۳ ب - ۳۶۵ الف) □ تعداد سطر: ۱۷ (برخی چلپا) □ اندازه متن: ۱۰×۱۵/۵ سانتی‌متر □ اندازه جلد: ۱۳×۲۰ سانتی‌متر □ نوع جلد: مشمعی (گالینگور) قهوه‌ای روشن با عطف تیماج قهوه‌ای تیره.

ویژگی‌های نسخه: برخی مطالب و عبارات در حواشی نگاشته شده است. این نسخه از آن جایی که در زمان حیات شخصیت‌هایی همچون رفیع‌الدین محمد بن حیدر نائینی مشهور به رفیعاً (درگذشته به سال ۱۰۸۲ هـ) که بخشی از این رساله از افادات وی است، نوشته شده، حائز اهمیت می‌باشد.

رک: الذریعة، ج ۱۳، صص ۲۴-۲۵.

«ذیل نسخه شماره ۱۳۱»

٣٠. الحجج العقلية على الحشر الجسماني (فلسفه - عربی)

از: صدرالدین محمد بن ابراهیم شیرازی قوامی «ملاصدرا» (درگذشته سال ۱۰۵۰ هـ). آغاز: «حججه عقلية استفادتها من كلام أبي الحسن العامري في بعض رسائله المعادية، على إثبات الحشر الجسماني على ما نطق به الشريعة الحقة التي أتى بها سيدنا ونبيتنا سيد الكل ... مقدمة: أن الحشر الجسماني وهو عبارة عن عود النفس الناطقة ...». انجام: «و ما أدرى ما أفعل بي ولا بكم إن اتبع إلا ما يوحى وإليه مرجع قوله - عز اسمه - : فتبارك الذي له ملك السموات والارض وما بينهما وعنه علم الساعة وإليه ترجعون؛ فافهمه».

گزارش متن: دلائل عقلی بر اثبات معاد جسمانی که در منابع گوناگون به صدرالمتألهین شیرازی نسبت داده شده است، لیکن مشهور است که ملاصدرا قائل به معاد روحانی بوده و حشر جسمانی را قبول نداشته است که البته موضوعی است که

احتیاج به بررسی و تحقیق بیشتری دارد، شاید به این جهت باشد که در نسخه کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران ضمن الامالی الفلسفیة آمده و از نظام الدین احمد دشتکی (درگذشته به سال ۱۰۱۵ ه) دانسته شده است.

گزارش نسخه: نوع خط: نستعلیق □ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقد علی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] □ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی و قرمز □ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ۲ (۴۴۰ ب - ۴۴۱ الف) □ تعداد سطر: ۲۷ □ اندازه متن: ۲۰ × ۱۱/۵ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۸ × ۲۷/۵ سانتیمتر □ نوع جلد: دوره تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج ضربی زمینه طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان با عطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

رک: کتابشناسی جامع ملاصدرا: صص ۳۲۳ - ۳۲۴؛ فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران: ج ۸، صص ۵۵۶ - ۵۵۷؛ فهرست کتابخانه سپهسالار: ج ۴، ص ۲۸۸؛ فهرست کتب خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی (سنای سابق): ج ۲، ص ۱۹۳. «ذیل نسخه شماره ۲۸۶»

٣١. حديث المخضب وروضة بنت أنس الزاهدة الانصارية = قصة المذبوح في المحراب (داستان - عربی)

از: ناشناخته.

آغاز: «بسملة، قد جاء في السير والأخبار على حذف الأسانيد أنَّ عمر بن الخطاب دخل ذات ليلة من الليالي مسجد رسول الله ﷺ فوجد فيه رائحة الخمر ...، فقال رجل سكران نائم في المحراب ...».

انجام: «ولم تبرح روضة حتى تزوجها رجل من الأنصار وعقد بينهما علياً ﷺ، عقد النكاح وهذا ما انتهى إلينا من القصة على التمام والكمال ونستغفر لله عن الزِّيادة والنقاص والحمد لله حق حمده وصلى الله على خير خلقه محمد وآلـه الطيبين ولا حول ولا قوـة إلا بالله العلي العظيم، يا أرحم الراحمين».

گزارش متن: داستانی طولانی و عجیب است درباره فضایل حضرت امیر المؤمنین

علی بن ابی طالب صلی الله علیه و آله و سلم به روایت ابن عباس (براساس نسخه کتابخانه برلین) که با حذف اسانید آن در این نسخه آمده است؛ داستان مردی زن‌نماکه در محراب مسجد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم افتاده بوده و در شبی از شبها به علت استشمام بوی خمر، عمر بن خطاب به این فرد (به ظاهر خوابیده و مست) دلالت گردیده؛ سپس دانسته شد که ذبح شده و دست و پاهاش نیز به حنا خضاب گردیده است ... ، «قال لهم عمر بن الخطاب معاشر المسلمين ما تنتظرون إلى هذه المصيبة، رجل مذبوح وهو زى النساء وهو مخصوص اليدين والرجلين، هل فيكم من يعرفه ... ، أقبل أمير المؤمنين علي بن ابی طالب ضاحكاً وقال لا إله إلا الله، صدق والله رسول الله ... ، وانقضت الأيام ... ، فدخلت عمر بن الخطاب وإذا هو يسمع بكاء صبي في المحراب ...»، طفلی که بر سینه‌اش ده دینار پول همراه یک نامه که روی آن نوشته شده بود: «بسم الله الرحمن الرحيم والله والدى ولمن دعا على هذا الصبى وأحسن تربيته فهذا صبى مظلوم حكم الله بينه وبين ظالمه وهو حكم الحاكمين» و ادامه داستان روضة بنت انس و قضاوت حضرت امیر المؤمنین علی صلی الله علیه و آله و سلم ... ناگفته نماند که نسخه‌ای دیگر از این اثر با اندکی اختلاف در عبارات، در کتابخانه دولتی برلین - آلمان با شماره ۹۰۹۸ نگهداری می‌شود.

گزارش نسخه: نوع خط: نسخ نام کاتب: [حسن بن علی بن حسن حسینی توبی] تیکانی بحرانی (به قرینه برگ ۲۵۵ الف) تاریخ کتابت: [سال ۹۷۱ ه] عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی و قرمز نوع کاغذ: شرقی نخودی تعداد برگ: ۱۳ (۲۶۲ الف - ۲۷۴ الف) تعداد سطر: ۱۷ اندازه متن: ۱۱×۱۵/۵ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۷/۵×۲۵ سانتیمتر نوع جلد: دوره تیماج، برون: زرد با عطف و مغزی تیماج مشکی فرسوده؛ درون: قهوه‌ای.

ویژگی‌های نسخه: در حاشیه تصحیح گردیده است. لب برگ‌ها وصالی و ترمیم شده است. برگ پایانی نسخه، ننویس می‌باشد.

Ahlwardt,W: Verzeichniss der Arabischen Bibliothek zu Berlin, Vol. VIII,
p. 64.

«ذیل نسخه شماره ۲۴۵»

٣٢. حساب الخطائين = المسائل السّتُّ الجبرية (حساب و جبر - عربي)

از: حمزة بن على مشهور به «سعد بيهقى» (درگذشته سده ٥٨ھ).

آغاز^۱: افتاده «... و العدد المأخوذ ثانياً في الخطاء الأول، فإن كان الخطأ آن متفقين في كونهما زايدان أو ناقصين قسمنا تفاوت ما بين مبلغ الضرب على تفاوت ما بين الخطائين ...».

انجام: «... وإذا زيد عليها خمسها و درهمان وهو ثلثه و ثلاث حصل عشرة؛ هذا آخر ما أوردنا إلحاقه بالمحضر فلتختمه حامدين لله تعالى مفيض الجود ومصلين على نبيه محمد أفضل الناس في الوجود وعلى آل الله طيبين الطاهرين».

گزارش متن: رساله بسیار موجزی در علم حساب خطائین و جبر است که مؤلف آن به عنوان ذیل بر الشمشی استاد خود، نظام الدین حسن بن محمد قمی اعرج نیشابوری (درگذشته به سال ٧٢٨ھ) نگاشته است. وی در بخشی از مقدمه خود می‌نویسد: «... التمس بعضهم منى أن الحق بذيله ما أهمله الأستاذ المصنف من استخراج تلك المواد السّت من المسائل والإحاق فصل فيما يمكن استخراجها بالخطائين مجردًا عن الدلائل». این رساله در فهرست‌نگاری پیشین انجام رساله‌ای در حساب با مؤلفی ناشناخته دانسته شده، در صورتی که ربطی به آن رساله ناشناخته - که پس از تحقیق مشخص گردید نسخه‌ای از الفوائد البهائیة فی القواعد الحسابیة تألیف عمام الدین عبدالله حربوی حاسب بغدادی (متوفی سال ٧٢٤ھ) است - نداشته و خود رساله مستقلی از سعد بيهقی است که نسخه دیگری از آن به شماره ٦١٢/٤ در فهرست همین کتابخانه معروفی شده است که بدین وسیله تصحیح واستدراک می‌گردد. ناگفته نماند این رساله فقط حاوی ربع اثر است و مابقی افتاده است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نسخ □ نام کاتب: صدرالاسلام بن ابوالمولی^۲ □ تاریخ کتابت: سال ٩٨٢ھ □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز □ نوع کاغذ: شرقی نخودی نازک □ تعداد برگ: ١ (١٢٨ الف) □ تعداد سطر: ١٢ □ اندازه متن: ١٠ × ٦٥ سانتیمتر □ اندازه جلد: ١٩ × ١٣/٥ سانتیمتر □ نوع جلد: تیماج قهوه‌ای □ رقم کاتب: «تم الرسالة الشريفة

۱. آغاز اصل کتاب براساس نسخه شماره ٦١٢/٤ موجود در همین کتابخانه عبارت است از: «بسم الله، يقول...، لما ساعد القدر على بلوغ الامل من اتمام جماعة من الطلاب قراءة هذا المختصر...».

۲. در نام کاتب دست برده شده است.

بعون الله و حسن توفيقه في ۱۷ شهر رجب المرجب سنة ۹۸۲ هـ ببلدة شيراز على يد
الفقير إلى الله الغنى العالى صدرالاسلام بن ابوالموالى -غفر الله ذنبهما و ستر عيوبهما -».
ویژگی‌های نسخه: آثار رطوبت‌دیدگی بر فراز برگ دیده می‌شود.

رک: فهرست نسخ خطی کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران: ج ۸، ص ۷۱۴.
«ذیل نسخه شماره ۶۳»

٣٣. حساب الخطاين و حساب وزن الأعمال (حساب - عربی)

از: نظامالدين حسن بن محمد قمی نیشابوری مشهور به «اعرج» (درگذشته سال ۷۲۸هـ).
آغاز: «تدنیب إِنَّهُ كَانَ مِنْ جَنْسِ الْاِتْفَاقِ بَعْدِ طُولِ الْفَرَاقِ إِنَّهُ اسْتَعْدَدَ بِالْمَعَاوِدَةِ إِلَى
جَنَابِ الْمَلِكِ الْأَعْظَمِ ... شَمْسِ الْمَلَّةِ وَالْحَقِّ وَالْدُّنْيَا وَالْدِينِ جَمَالُ الْإِسْلَامِ ... مُحَمَّدُ بْنُ
الْمَلِكِ الْأَعْظَمِ السَّعِيدُ الْمَغْفُورُ ... جَمَالُ الْحَقِّ وَالْدِينِ ابْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدِ الطَّبَسِيِّ ...
وَالْتَّفَتْ خَاطِرَهُ الْعَاطِرَ إِلَى مَطَالِعَهُ هَذِهِ الرِّسَالَةِ ... فَأَشَارَ - مَدَ اللَّهُ ظَلَّهُ - أَنَّ الْحَقَّ بِهَا
حساب الخطاين و حساب وزن الأعمال ... فأقول أَمَا حساب الخطاين فمعناه ...».

انجام: «وَفِي الْوَزْنِ بِحِيثِ يَتَوَافَقُانِ بَعْدَ الْغَلَطَيْنِ لَكُنَّهُ نَافِعٌ فِي تَشْحِيدِ الْذَّهَنِ وَمُؤَكِّدٌ
لِصَحَّةِ الْعَمَلِ وَالْعَمَدةِ هِيَ مَا ذَكَرْنَا وَالتَّوْفِيقُ مِنْ وَاجِبِ الْوُجُودِ وَمُفِيضِ الْخَيْرِ وَالْجُودِ».
گزارش متن: رساله مختصری است در حساب خطاين که از سوی مؤلف بر الشمیة
فی الأصول الحسابیة خودش مذیل و ملحق ساخته است. گفتنی است همچنان که مرحوم
آغا بزرگ تهرانی نیز در الذریعة (ج ۱۴، ص ۲۲۹) تأکید کرده، انجام نسخه «فهذه قوانین
إِذْ اتَّقْنَتْ حَفْظَهَا مُلْكَتْ زَمَانَ استخراجَ مَطَالِبِ شَرِيفَةِ فِي فَنِ الْحَسَابِ وَهُوَ الْمُوْقَتُ
لِلصَّوَابِ [وَإِلَيْهِ الْمَرْجَعُ وَالْمَآبُ]» می‌باشد و «تدنیب» (همین نسخه) را نباید جزء
الشمیة دانست و درواقع رساله مستقلی است که مؤلف به نام جمال الدین ابراهیم بن
محمد طبسی آن را تألیف و به کتاب خویش الشمیة ملحق نموده است. این اثر (ذیل)
جز تألیف سعد بیهقی (قرن ۸هـ) است که آن نیز ذیل الشمیة است و نسخه‌های چندی
از آن در این کتابخانه موجود است که نسخه پیش گفته یکی از آنهاست. ناگفته نماند که
در فهرست‌نگاری نخستین این رساله جزء الشمیة دانسته شده و انجام این رساله نیز
انجامه الشمیة معروفی شده است که بدین وسیله استدراک و تصحیح می‌گردد.

گزارش نسخه: نوع خط: نسخ نام کاتب: صدرالاسلام بن ابوالموالی^۱ تاریخ کتابت: سال ۹۸۲ هـ محل کتابت: دارالسلطنه شیراز عنوانها و نشانیها: قرمز نوع کاغذ: شرقی خودی نازک تعداد برگ: ۵ (۶۷ ب - ۷۱ ب) تعداد سطر: ۱۲ اندازه متن: ۱۰×۱۴ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۳/۵×۱۹ سانتیمتر نوع جلد: تیماج قهوه‌ای رقم کاتب: «وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة في يوم الأحد ۱۵ من شهر رجب المرجب سنة اثنى و ثمانين و تسعمئة هجرية على يد العبد الفقير إلى الله الغنى العالى صدرالاسلام بن ابوالموالى -غفر الله ذنبهما وستر عيوبهما -در دارالسلطنه شیراز -صانها الله عن الآفات والأعوaz -صورت تحریر یافت».

ویژگی‌های نسخه: چند حاشیه‌نویسی با نشان «مفتاح» دارد که به نظر می‌رسد از مفتاح الحساب غیاث الدین جمشید کاشانی نقل گردیده است. آثار اندکی از رطوبت دیدگی بر فراز و لبه زیرین برگ‌ها قابل مشاهده است.

«ذیل نسخه شماره ۶۳»

(ادب - فارسی)

۳۴. حسن و دل

از: محمد رضی (رضی‌الدین) بن محمد شفیع مستوفی سرخابی تبریزی مخلص به بنده (درگذشته سال ۱۲۲۲ هـ).

آغاز: «بسم الله تيمناً بذكره الأشرف الأعلى،

ای نام همایونت طغراجه فرمانها خورشید صفت طالع از مطلع ایمانها
... انوار آفتاب جمال لایزالی از آن اسنی است که خفash طبیبان ظلمتکده حدوث در ساحت ثنای آن بال فشانی تواند نمود ... و بعد بر رأی روشن دلان آگاه عرضه می‌دارد که در این تیره شب نالمیدی که رهروان مراحل وجود از ظلمت، راه گم کرده‌اند ... رخسار شاهد حکایت را به گلگونه بلاغت آرایش دادن ...».

انجام: «و به نوک خامه واسطی نژاد رخسار عرایس نقابش این معانی را چهره‌گشای نمود و به فرمان بر آن ممالک و مستحفظان ...» افتاده.

۱. در نام کاتب دست برده شده است.

گزارش متن: نثر ادبی و عرفانی بسیار شیوایی است که در نسبت آن در منابع و مصادر کتابشناسی بین دو نفر، یعنی میرزا محمد رضی (رضی‌الدین محمد) بن محمد شفیع مستوفی سرخابی تبریزی متخلص به بندۀ (درگذشته به سال ۱۲۲۲ ه) و میر محمد رضی بن محمد شفیع مستوفی خراسانی (درگذشته پس از سال ۱۰۷۹ ه) صاحب دیع المنجمن، المطلع و ... خلط شده است؛ البته براساس نسخ موجود و تحقیقی که مرحوم آغا بزرگ در الذریعة (ج ۱، ۹/۱، ص ۳۷۲) نموده به نظر می‌رسد همان که در فوق نوشته شد، صحیح باشد، لیکن از آن جایی که نسخه حاضر ملحق به حاشیه إرشاد الأذهان اثر مرحوم محقق کرکی باکتابت سال ۱۰۶۶ هاست، به نظر می‌رسد که برگ‌های الحاقی انجام نسخه مذکور نیز مربوط به همان زمان باشد که اگر چنین امری صحیح بوده باشد باید اندکی در نسبت مذکور تردید نمود، البته بنابر نظر تولیت و ریاست محترم کتابخانه، اگر برگ‌های الحاقی را از قرن دوازدهم هجری نیز بدانیم مشکلی نیست، از این‌رو منافاتی نداشته و نهایت این که نسخه مربوط به نیمة سده ۱۲ هاست. باید توجه داشت که مؤلف نیز مستوفی دربار نادر شاه (مقتول سال ۱۱۶۰ ه) و نیز مستوفی دربار فتحعلی شاه قاجار در اوایل حکومت وی بوده است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق □ تاریخ کتابت: نیمة سده ۱۲ ه □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی (برخی نانوشته) □ نوع کاغذ: شرقی نخودی تیره آهار مهر زده □ تعداد برگ: ۷ (۱۴۷ ب - ۱۵۳ ب) □ تعداد سطر: ۲۵ □ اندازه متن: ۱۵ × ۵ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۰ × ۱۹/۵ سانتیمتر □ نوع جلد: میشن قهوه‌ای روشن.

ویژگی‌های نسخه: در حاشیه تصحیح گردیده است. آثار رطوبت‌دیدگی بسیار ناچیزی بر لبه برخی برگ‌ها مشاهده می‌گردد. روی برگ «۱۴۹ الف» یک مهر مربع «محمد تقی بن علی نقی ۱۱۸۱» و روی برگ انجام نیز مهر بیضی «عبده محمد ابراهیم بن محمد تقی ۱۲۰۹» آمده است.

رک: الذریعة: ج ۷، صص ۱۶ - ۱۷ و ج ۹، بخش ۲، ص ۳۷۲؛ طبقات اعلام الشیعه (قرن ۱۱ ه): ص ۲۲۵؛ فهرست نسخه‌های خطی فارسی: ج ۵، صص ۳۶۷۵ - ۳۶۷۶؛ دانشمندان آذربایجان: ص ۱۲۶.

«ذیل نسخه شماره ۷۹»

(داستان - عربی)

٣٥. حکایة إدريس النبی ﷺ

مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم، إن الله تعالى خلق ملكاً اسمه روح وليس في الملائكة أعظم منه خلقة إلا اسرافيل ﷺ، ... قال الروح: الهى وسيدي، دلني عليه فأوحى الله سبحانه و تعالى أن أهبط إلى الأرض، قال فهبط الروح إلى منزل إدريس ﷺ، فرأه في عمل الخياطة ...».

انجام: «ثُمَّ ذَكَرَهُ فِي الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ «وَأَذْكُرْنَا فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِيقَنِّا * وَرَفِعْنَاهُ مَكَانًا عَلَيْنَا» تَمَّ الْخَبْرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اجْمَعِينَ».

گزارش نسخه: نوع خط: نسخ نام کاتب: [حسن بن علی بن حسن حسینی بحرانی توبی تتكانی بحرانی (به قرینه برگ ۲۵۵ الف)] تاریخ کتابت: [سال ۹۷۱ ه] عنوانها و نشانیها: مشکی و قرمز نوع کاغذ: شرقی نخودی تعداد برگ: ۳ (۲۶۰ ب - ۲۶۲ الف) تعداد سطر: ۱۷ اندازه متن: ۱۵/۵ × ۱۱ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۷/۵ × ۲۵ سانتیمتر نوع جلد: دوره تیماج، برون: زرد با عطف و مغزی تیماج مشکی فرسوده؛ درون: قهوه‌ای.

ویژگی‌های نسخه: این اثر در حاشیه تصحیح گردیده است. لبه برگ‌ها به صورت غیراصولی و فنی ترمیم و وصالی شده است.

«ذیل نسخه شماره ۲۴۵»

(داستان - عربی)

٣٦. حکایة الصابر

از: ابو عبدالله وهب بن منبه انباری صنعتی (در گذشته سال ۱۱۴ ه).

آغاز: «قوله «أَيُّوبُ إِذْ نَادَى رَبَّهُ» الآية؛ معناه واذكر أيوب إذ نادى ربها، وقال وهب بن منبه: إنَّ أَيُّوبَ كَانَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ وَكَانَ ذَا مَالٍ كَثِيرٌ مِنَ الْإِبلِ وَالْفَنَمِ وَكَانَ زَاهِدًا عَابِدًا يَقُومُ بِاللَّيلِ وَيَصُومُ بِالنَّهَارِ وَكَانَ لَهُ قَصْرٌ لَهُ أَرْبَعَةُ أَبْوَابٍ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْهَا خَوَانٌ لِلْيَتَامَى وَخَوَانٌ لِلْغَرَبَاءِ وَخَوَانٌ لِلْمَسَاكِينِ وَخَوَانٌ لِلْأَرَاملِ فَحَسَدَهُ إِبْلِيسُ عَلَى عِبَادَتِهِ ...».

انجام: «وَيَقَالُ لَمَّا أَمْطَرَ عَلَيْهِ مَرَادٌ مِنْ ذَهَبٍ، قَالَ: إِنِّي مُسْتَنْدٌ إِلَيْهِ الضرَّ، لَأَنِّي حَسِبْتُ أَنَّ ثَوَابِي فِي الْآخِرَةِ، فَلَمَّا أَمْطَرْتَ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا مُسْتَنْدِي إِلَيْهِ الضرَّ؛ تَمَّتْ حَكَايَةُ الصَّابِرِ».

گزارش متن: داستان مصائب و گرفتاری‌های حضرت ایوب ﷺ است که از تفسیر القرآن صنعتی نقل گردیده است. ناگفته نماند که مؤلف برادر ابن منبه، همام صنعتی صاحب الصحیفة الصحیحة است که نسخه‌ای از آن اثر در کتابخانه ظاهریه در دمشق موجود است. ضمناً مؤلف، ایرانی تبار بوده که خانواده‌اش سال‌ها پیش از سوی انشیروان کسری به یمن فرستاده شده بودند و آنان درواقع از کارگزاران دولت ساسانی در یمن بوده‌اند؛ ذهبی در المعنی (ج ۲، ص ۷۲۷) دربارهٔ وی گوید: «وهب بن منبه ثقة، مشهور قصاص، خير».

گزارش نسخه: □ نوع خط: نسخ □ تاریخ کتابت: [سال ۱۱۲۷ هـ (به قرینهٔ برگ ۸۰ ب)] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی □ نوع کاغذ: فرنگی سفید آهار مهر زده □ تعداد برگ: ۴ (۱۱۳ ب - ۱۱۶ ب) □ تعداد سطر: ۲۱ □ اندازهٔ متن: ۱۵×۸/۵ سانتیمتر □ اندازهٔ جلد: ۲۳×۱۶/۵ سانتیمتر □ نوع جلد: تیماج یشمی با ترنج ضربی با زمینهٔ گل و بوته و مرغ و گوزن.

رک: شذرات الذهب، ج ۱، صص ۲۶۱ - ۲۶۲؛ هدية العارفين: ج ۲، ص ۱۵۰.
«ذيل نسخة شماره ۱۹۵»

۳۷. حکم أمیر المؤمنین علی بن أبي طالب ﷺ = تلخیص الغرر والدرر (حدیث - عربی)

مؤلف: ناشناخته.

آغاز: «مما ورد من حکم أمیر المؤمنین علی بن أبي طالب ﷺ في حرف الثاء، قال ﷺ: ثمرة العلم معرفة الله، ثمرة الإيمان الفوز عند الله، ثمرة العفة الصيانة، ثمرة الدين الأمانة، ثمرة العقل صحبة الأخيار ...».

انجام: «جاور القبور تعتبر، جاور العلماء تستبصر، جميلقصد تدل على طهارة المولد، جود الفقير أفضل الجود ...» ناتمام.

گزارش متن: تلخیصی از کتاب غرد الحکم و درر الكلم من کلام أمیر المؤمنین علی بن أبي طالب ﷺ، تأليف قاضی ناصح الدین ابوالفتح عبدالواحد بن محمد بن عبدالواحد تمیمی آمدی (درگذشته به سال ۵۵۰ هـ) شامل حرف الثاء و حرف الجیم است.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نسخ □ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۷ هـ] □ محل کتابت:

[مشهد] عنوان‌ها و نشانی‌ها: قرمز نوع کاغذ: شرقی نخودی تعداد برگ: ۲۴۰ (۱۲۵ الف - ۱۲۵ الف) تعداد سطر: ۱۵ اندازه متن: ۱۳×۶ سانتیمتر اندازه جلد: ۱۸/۵×۱۱ سانتیمتر نوع جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، مجلد با ترنج و سرترنج زمینه گل و بوته.

ویژگی‌های نسخه: پس از این رساله فوایدی شامل کلماتی که هنگام قرائت سوره توبه به جهت فقدان بسم الله آن سوره خوانده می‌شود، نکته‌ای در مستحسنات قرائات که در سیزده جای قرآن است، شرح اصطلاحات فقهی «الشهر، الاشبه، الاظہر، الاصح، الاخط، الاولی، علی قول، قول مشهور، الشیخ، الشیخین، المشايخ الثلاثة، المشايخ الخمسة و ...» آمده است.

«ذیل نسخه شماره ۹۳

٣٨. حل مشكلات الإشارات والتنبيهات (فلسفه - عربی)
از: خواجه نصیرالدین محمد بن حسن طوسی (درگذشته سال ۶۷۲ھ).
آغاز: ناقص «... آخر كلامه في كيفية الأخبار عن الغيب، تنبيه: ولعلك قد تبلغك عن العارفين أخبار [لا] تقاد تأتى بقلب العادة فتبادر إلى التكذيب وذلك مثل ما يقال إن عارفاً استسقى للناس فسقوه ... لما فرغ عن بيان الآيات الثلاثة المشهورة التي تنسب إلى العارفين ...».

انجام: «و هو آخر فصول الكتاب فهذا ما تيسّر لى من حل مشكلات كتاب الإشارات والتنبيهات مع قلة البضاعة و قصور الباع في هذه الصناعة و تعدّر الحال و تراكم الاشتغال و التزام الشرط المذكور في مفتتح الأقوال و أنا أتوقع ممن يقع عليه كتابي هذا أن يصلح ما يعيّر عليه من الخلل و الفساد بعد أن ينظر فيه بعين الرضا و يتجنّب طريق العناد والله ولتي السداد و الرشاد و منه المبدأ و إليه المعاد».

گزارش: شرح الإشارات و التنبيهات شیخ الرئیس ابوعلی سینا (درگذشته به سال ۴۲۷ھ) است. این اثر در واقع نقدی بر شرح الإشارات فخر رازی (درگذشته به سال ۶۰۶ھ) است. مرحوم خواجه نصیر در مقدمه این اثر می‌نویسد که فخر رازی در اعتراض و رد بر ابن سینا از حد اعدال گذشته، چنانچه اثر او از شرح گذشته و جرح شده، بر

همین اساس برخی برادران از من درخواست کردند تا منصفانه مراد مصنف و جواب اعتراضات فخر رازی را بیان نمایم ... گفتنی است که این اثر در اواسط ماه صفر المظفر سال ۱۲۹۳ ه پایان یافته است. نخستین بار این کتاب در سال ۱۲۸۱ هدر تهران و بار دوم در سال ۱۳۲۵ هدر لکهنو - هند و بار سوم در سال ۱۳۲۵ هدر قاهره به صورت چاپ سنگی به چاپ رسیده است. ناگفته نماند که نسخه حاضر مشتمل بر بخش پایانی کتاب می‌باشد.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق □ نام کاتب: [شاه مراد (ابن نقد علی) فراهانی ورامینی (به قرینه برگ ۴۴۷ الف)] □ تاریخ کتابت: [سال ۱۰۷۲ ه] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی و قرمز □ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ۳ (۴۴۲ ب - ۴۴۴ الف) □ تعداد سطر: ۲۷ □ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتی‌متر □ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتی‌متر □ نوع جلد: دور و تیماج؛ برون: مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج ضربی زمینه طلازی، قرمزو طرح گل و بوته، دارای لبه برگردان باعطف تیماج مشکی؛ درون: زرشکی مجدول به زر.

رک: الذريعة: ج ۷، ص ۷۵؛ معجم المطبوعات العربية في ايران: ص ۵۷۱؛ المعجم الشامل للتراث العربي، المطبوع: ج ۳، ص ۵۲۴.

«ذيل نسخة شماره ۲۸۶»

(عقاید و حدیث - عربی)

٣٩. خبر یوم الغدیر

به روایت: ابوالعباس عبدالله بن عباس بن عبدالمطلب مدنی قرشی هاشمی (در

گذشته سال ۶۸ ه).

آغاز: «خبر یوم الغدیر عن عبدالله بن عباس، قال: لما رجع رسول الله ﷺ، من حجة الوداع بريد^۱ المدينة، فلما أن ...^۲ بغير ختم هبط عليه جبرئيل عليه السلام، فقال: يا محمد، أن الله، عز وجل، يقرئك السلام ويأمرك أن تنزل هذا المكان، فإنه منزل الأنبياء والأوصياء ممن تقدم من قبلك وتنصب عليه^{عليه السلام} علمًا للناس وإمامًا من بعدك في هذا الموضع، فإنه

۱. در مجمع البحرين (الطربی): ج ۱، ص ۱۳۶ در این باره چنین آمده است: البرید، بالفتح على فعل: أربعة فراسخ، اثناعشر ميلاً وروى فرسخان ...

۲. یک کلمه خوانده نشد.

مشهد من مشاهدی ...، ثم قال له جبرئيل: خذ يا محمد، قال ... قوله تعالى: «يا ايها الرسول بلغ ما أنزل إليك وإن لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من الناس إن الله لا يهدي القوم الكافرين ...».

انجام: «فمن كنت مولاه فهذا على مولاه، اللهم وال من والاه وعاد من عاده ونصر من نصره واخذل من خذله ... يقول:

بِخَمْ فَاسْمَعْ بِالنَّبِيِّ مَنَادِيَا	يَنْادِيهِمْ يَوْمَ الْغَدَيرِ بِنَبِيِّهِمْ
فَقَالُوا وَلَمْ يَبْدُوا هَنَاكَ نَعَامِيَا	يَقُولُ فَمِنْ مَوْلَاكُمْ وَوَلِيَّكُمْ
وَلَنْ تَجِدُنَّ مَنَا لَكَ الْيَوْمَ عَاصِيَا	إِلَهُكَ مَوْلَانَا وَأَنْتَ وَلِيَّنَا
رَضِيَّتُكَ مِنْ بَعْدِي إِمامًا وَهَادِيَا	فَقَالَ لَهُ قَمْ يَا عَلَىٰ فَإِنَّنِي
وَكَنْ لِلَّذِي عَادَ أَعْلَىٰ مَعَادِيَا	هَنَاكَ دُعَا اللَّهُمَّ وَالَّهُ وَلِيَّهُ
عَلَيْأَوْ سَمَاهُ الْوَصْيَ الْمَوَاحِيَا».	فَأَصْفَىٰ بِهَا دُونَ الْبَرِّيَّةِ كُلَّهَا

گزارش متن: خبر یوم الغدیر (۱۸ ذی الحجه سال ۱۰ ه) به روایت عبدالله بن عباس است که در آن مشروح داستان و وقایع حجه الوداع آمده است. پایان این رساله مزین به چند بیت از اشعار حسان بن ثابت گردیده است که در واقع جزء خبر غدیر محسوب می‌گردد.

گزارش نسخه: ■ نوع خط: نسخ ■ تاریخ کتابت: سده ۹ ه عنوان‌ها و نشانی‌ها: شنگرف ■ نوع کاغذ: شرقی (سمرقندی) نخودی ضخیم ■ تعداد برگ: ۲ (۲۱۸ ب - ۲۱۹ ب) ■ تعداد سطر: ۲۴ ■ اندازه متن: ۱۴ × ۹/۵ سانتی‌متر ■ اندازه جلد: ۱۳/۵ × ۸ سانتی‌متر ■ نوع جلد: تیماج قهوه‌ای روشن، مجدول (فرسوده).

ویژگی‌های نسخه: آثار رطوبت‌دیدگی بر لبه زیرین برگ‌ها قابل مشاهده است. برخی برگ‌ها مرمت غیراصولی و فتی گردیده به‌طوری که برخی مطالب متن زیر وصالی مانده است. «ذیل نسخه شماره ۶۷»

(ملامح - عربی)

٤٠. خطبة البيان - الملاحم والفتنة

منسوب به أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (عليه السلام) (شهادة سال ۴۰ ه)

آغاز: «بسم الله، الخطبة التي خطب بها في البصرة وهو قائم على حجارة نصبه لها جعدة بن هبيرة المخزومي وعليه مدرعة من صوف وحمائل سيفه من ليف، ثم إنه

حمدالله وأثنى عليه و ذكر النبی فصلی علیه، ثم قال أیها الناس إصغوا إلى بعین اليقین
والمواظبة على الدين ... فأنا الوفا، أنا ابن عم الرسول، أنا زوج البتوول ... أنا على بن
أبی طالب من عرفنی فقد اكتفى ...».

انجام: «فعنده ذلك ينادي منادٍ من السماء يملأ صوته الجهات الأربع: خرج الإمام
صاحب الزمان ونزل عيسى بن مريم عليه السلام ومعه روح الأمين ...، فلا يرتاب من كلامي إلا
المغدور وأستغفر لله لى ولكم ولجميع المؤمنين والمؤمنات؛ ثم نزل عن المنبر
وحمده وصلى الله على سيدنا محمد النبي وآلـ الطاهرين».

گزارش متن: خطبه‌ای منسوب به أمیرالمؤمنین علی عليه السلام است که در بصره ایراد شده
است و در واقع بخشی از خطبة البيان منسوب به حضرت است که البته با نسخه چاپ
شده در نجف اشرف (۱۳۷۰ ه) تفاوت‌هایی نیز دارد. در این خطبه نیز از ملاحم و فتن
و علائم آخرالزمان و ظهور امام مهدی عليه السلام سخن به میان آمده است. ناگفته نماند که
براساس پژوهش‌هایی که شخصیت‌های علمی شیعی همچون استاد جعفر مرتضی
عاملی انجام داده‌اند، انتساب این خطبه به حضرت امیرالمؤمنین عليه السلام را بسیار بعيد
و محل تأمل دانسته‌اند. ناگفته نماند که پیش از رساله در این مجموعه خطبة البيان
مشهور نیز آمده است که فاقد بخش حاضر (این نسخه) است، بعد نیست که در واقع
بخشی از آن بوده باشد، لیکن در این رساله مستقل آمده؛ برخی فقرات خطبه آغازین
آن اندکی اختلاف در خطبة البيان چاپ نجف اشرف دیده می‌شود.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نسخ □ نام کاتب: [حسن بن علی بن حسن حسینی توبلی
تنکانی بحرانی (به قرینه برگ ۲۵۵ الف)] □ تاریخ کتابت: [سال ۹۷۱ ه] □ عنوان‌ها
و نشانی‌ها: مشکی و قرمز □ نوع کاغذ: شرقی نخودی □ تعداد برگ: ۵ (۲۵۶ الف - ۲۶۰ ب)
□ تعداد سطر: ۱۵ □ اندازه متن: ۱۱×۱۵ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۷/۵×۲۵ سانتیمتر
□ نوع جلد: دوره تیماج، برون: زرد با عطف و مغزی تیماج مشکی فرسوده؛ درون: قهوه‌ای.
ویژگی‌های نسخه: این اثر در حاشیه تصحیح گردیده است. لبه برگ‌ها به شکل
غیرفتی و اصولی ترمیم شده است.

رک: الذریعة: ج ۷، ص ۲۰۰.

«ذیل نسخه شماره ۲۴۵»

٤١. الخطب والتحميدات

(ادب - عربی)

از: شیخ الرئیس ابوعلی حسین بن عبدالله بن سینا (درگذشته سال ٤٢٧ھ). آغاز: «بسمة، الحمد لله الذي أوحى إلى قيمي الملکوت أن يكتنعوا ما يلی عرصاته في جرف هار فلما استقر فضله قراراً ... الحمد لله الذي أنشأ نوراً محظوظاً ... الحمد لله الذي وكل وجه العزة بالحول ...».

انجام: «الحمد لله الذي خلق الإنسان وفضله ... أقرب العزة القصوى ... ما يشکرون لقد قالوا قولأً محيلاً وسلّم تسليماً دائمأً كثيراً، تمت ... ولله الحمد أولأً وآخرأً وظاهرأً وباطناً». گزارش متن: مجموعه‌ای است از خطب و تمہیدات که به نظر می‌رسد مربوط به آثار وی بوده باشد. باید توجه داشت که این اثر به جز رساله خطبه و الخطبة التوحیدية وی است، نیز به ظاهر هیچ ارتباطی با انتفاء ما نسب إلیه فی الخطب وی ندارد. به هر تقدیر در انجام این نسخه چنین آمده است: «تمت الخطب والتحميدات من کلام الشیخ أبي علی الحسین بن عبدالله بن سینا البخاری». متأسفانه در منابع، فهراس و مصادر تکنگاری موجود، جز مرحوم یحیی مهدوی آن هم به صورت بسیار گذرا به نسخه‌ای از آن دسترسی نیافتیم که به نظر می‌رسد منحصر به فرد بوده باشد؛ والله العالم.

گزارش نسخه: □ نوع خط: نستعلیق □ نام کاتب: شاه مراد (ابن نقدعلی) فراهانی ورامینی □ تاریخ کتابت: [سال ١٠٧٢ھ] □ عنوان‌ها و نشانی‌ها: مشکی و قرمز □ نوع کاغذ: شرقی نخودی ضخیم □ تعداد برگ: ۲ (۳۱۶ ب - ۳۱۷ الف) □ تعداد سطر: ۲۷ □ اندازه متن: ۱۱/۵×۲۰ سانتیمتر □ اندازه جلد: ۱۸×۲۷/۵ سانتیمتر □ نوع جلد: دوره تیماج؛ برون؛ مشکی، ضربی، مجدول زرین با ترنج و سرترنج طلایی، قرمز و طرح گل و بوته، دارای لبه برگدان با عطف تیماج مشکی؛ درون؛ زرشکی مجدول به زر □ رقم کاتب: «تمت ... على يد العبد المتقبع بالذنوب المدثر للعيوب شاه مراد فراهانی في اواخر شهر شوال المكرم سنة ١٠٧٢ اثننتي وسبعين بعد الألف من الهجرة النبوية».

ویژگی‌های نسخه: در حاشیه تصحیح گردیده است و نسخه بدل برخی کلمات به حرف «خ، خل» آمده است.

رک: فهرست نسخه‌های مصنفات ابن سینا: ص ۳۱۳.

«ذیل نسخه شماره ٢٨٦»

